BAĞIMSIZLIK DEMOKRASİ SOSYALİZM İÇİN

YÜRÜYÜŞ

HAFTALIK SİYASİ HABER VE YORUM DERGİSİ SAYI: 242 26 KASIM 1979 7.5 LİRA

ÖLÜM FÜZELERİNE

HAYIR!

Dünya Gençlik Haftası

Kitlelerle bütünleşmek için ileri

Dünya Gençlik ve Öğrenci Haftası '79 Türkiye Kutlamaları, İzmir'de yapılan kitlesel toplantıyla son buldu. Bir hafta boyunca Türkiye'nin dört bir yanında, yığınsal ve görkemli kutlamalar sürdüren Genç Öncü, hafta sonunu, çeşitli kentlerde düzenlediği gençlik yürüyüşleri ve dağ tırmanışlarıyla, çeşitli kentlerdeki salon toplantılarıyla getirdi.

"Gençliğin Ulusal ve Uluslararası Birliği" toplantısı da İzmir'de gerçekleştirildi. 17 Kasım Cumartesi günü yapılan toplantıda sırasıyla Genç Öncü Genel Sekreteri Mesut Vural, Türkiye İşçi Partisi Genel Başkanı Behice Boran konuştular. Konuşmaların arkasından Yusuf Dağüstün ve Zeliha Berksoy'un dinletileri izlendi. Toplantı için İşçi Kültür Derneği ve Genç Öncü'nün ortaklaşa hazırladıkları ve yaklaşık bir buçuk saat süren "gençlik hareketi' konulu kurguyu, Timur Selçuk'un son ürünlerinden ve direniş marşlarından hazırladığı bir dinleti izledi. Toplantı, hep bir ağızdan söylenen Enternasyonal Marşıyla sona erdi.

Tüm toplantı boyunca, ikibin beşyüzü aşkın izleyici coşkulu bir biçimde "Gençlik gelecek, gelecek sosyalizmdir", "Yaşasın DDGF, Yaşasın Genç Öncü', "Faşizmi ezeceğiz", "Sosyalist Türkiye", "Önderimiz Boran, Silahımız Partimiz" sloganlarını söyledi.

"Yaşasın DDGF, Yaşasın Genç Öncü" sloganlarıyla kürsüye gelen Mesut Vural, özetle hafta boyu yapılan çalışmaları anlattı, gençliğin uluslararası birliğinin önemini ve bunda DDGF'nin vazgeçilmez yerini vurguladı. Konuşmasının devamında, bilimsel sosyalist gençlik örgütlenmesinin yerini, gençlik hareketinin bugün içinde bulunduğu durumu anlatan Vural, gençliğin eylem birliğinin sağlanmasında atılan adımları anlatarak, gençliğin antifaşist eylem birliğinin mutlak sağlanacağını, bunda da Genç Öncü'nün en önde mücadele edeceğini belirtti. Konuşmasının sonunu, gençlik hareketinin, politik hareketin uyumu konusuna ayıran Vural, "Yaşasın DDGF, Yaşasın Genç Öncü", "Yaşasın dünya işçi sınıfı partileri, yaşasın Türkiye İşçi Partisi" sözleriyle konuşmasını tamamladı.

Türkiye İşçi Partisi Genel Başkanı Behice Boran, konuşmasında gençliğin sınıf mücadelesi içindeki yerini açıkladı.

".. Denebilir ki gençlik özünde ilerici bir nitelik taşır. Var olan toplumsal değerler henüz içine iyice yerleşmiş, özümsenmiş, kemikleşmiş olmadığı için, daha diri ve dinamik bir kişilik yapısı taşıdıkları için genel olarak genç kuşaklar değişime, yeniliklere yaşlı kuşaklardan daha açıktırlar. Ayrıca, kişilikleri yaşlı kuşakların gençlik dönemindekinden daha değişik, yeni koşullar altında biçimlendiğinden, bu nedenle de çağın gelişmelerinin daha çok etkisinde ve onlara daha yatkındırlar.

"... Kırda ve kentte, öğrenci ve çalışan gençliğin bir bütün olarak örgütlendirilip bilinçlendirilmesi güncel ve ivedi bir görev olarak önümüzdedir. Güncel ve ivedidir çünkü dünyada ve yurdumuzda sınıf mücadelesi gün günden yoğunlaşmakta, keskinleşmektedir. Kapitalist dünya ve ülkeler yeni bir toplumun doğum sancıları içindedirler. Yeni toplumu doğurtacak temel, öncü güç işçi sınıfı olmakla beraber, işçi sınıfı bu işte tek başına değildir. Bir toplumsal güçler ittifakı içinde, onun başını çekmek işlevini yapar. Bu toplumsal ittifak içinde bilinçli ve örgütlü gençlik önemli bir güçtür. Bilinçli ve örgütlü gençlik, dinamik, etkin bir devrimci güç olabilir. Toplumsal evrim ve devrimde gençlik etkin bir güç olabildiği içindir ki, onu, bütünlüğünü koruyarak, işçi sınıfının bilimsel sosyalist politik hareketi doğrultusunda bilinçlendirmek ve örgütlemek gündemde olan ivedi sorundur.

"Yalnızca genel olarak toplum ve toplumsal gelişme açısından değil, gençliğin kendisi bakımından da bilinçlenme ve örgütlenme gündemin ivedi maddesi olmaktadır, çünkü toplumsal sorunların gençliğe özgü yanları da bulunmaktadır. Genel sömürünün yanında bir de genç işgücünün ek sömürüsü vardır. Genel anti-demokratik baskılar yanısıra bir de gençliğe yönelik özgül baskılar vardır, okulda ve ailede. Bir toplumsal afet olan işsizlik gençliği özellikle etkilemektedir. Yüksek öğretim mezunu diplomalı gençler işsizler ordusunun önemli bir bölümünü oluşturmaktadır. Dünyada barış ve savaş sorunları en başta gençliğin geleceğini ilgilendirmektedir. Gençliğin isteği ve temel çıkarları dünya barışındadır; gençliğe ölümcül tehlike ise nükleer savaştadır. Gençler sırf kendi hak, özgürlük, güvenlik ve çıkarları açısından da toplumsal mücadele vermek, bu mücadeleyi etkin, başarılı biçimde yürütebilmek için de doğru bilince erişmek ve örgütlenmek durumundadır.

'... Şunu da aynı önemle belirtmeliyim ki, somut, güncel, kısa vadeli sorun ve ihtiyaçlarla ilgilenilir, çözümleri için mücadele verilir ama asla bu çeşit sorun ve çözümlere takılıp kalınmaz, mücadele o düzeyde bırakılmaz. Hedef, olabildiğince en yüksek düzeyde bilinçlenme, örgütlenme ve mücadeledir. Ancak o düzeyde ve nitelikte bir mücadele ile son hedefe erişilebilir ve kapitalizmden sosyalizme geçişi içeren bir düzen değişikliği ile sorunlar kökten ve kalıcı çözümlere kavuşturulabilir. Bu açıdan güncel, somut, kısa vadeli hedefler için mücadele ve bu yolda başarılar elde etme, kitlelerle kaynaşmanın, bağlar kurmanın ve bütünleşmenin yöntemidir. Örgüt, güncelin, somutun, özgünün düzeyinde kitlelerle elele tutuşacak ve böylece onları daha üst düzeyde bir bilinçlenmeye ve pratik hedeflere doğru yönlendirecektir."

YÜRÜYÜŞ

Sahibi: Yürüyüş Yayıncılık Ltd.Şti. adına NİHAT SARGIN ● Genel Yayın Yönetmeni: Zeki KILIÇ ● Yazı İşleri Müdürü: Neşet KOCABIYIKOĞLU ● Teknik Sekreter Bülent ARTAMLI ● Yönetim: Konur Sok. 15/8 Kızılay - ANKARA Tel 17 45 81 ● İstanbul Bürosu: Piyerloti Cad. 21/1 Çemberlitaş - İSTANBUL Tel: 26 35 67 ● Avrupa Temsilciliği: COODIFF 13/2 Square Wiser - 1040 Bruxelles - BELÇİKA, Tel: 230 34 72 ● İlan Koşulları Arka kapak renkli 22.500 TL., Arka Kapak siyah beyaz 18 000.TL., İç sayfalar sütun santimi 80 TL., Yayın İlanları % 50 indirimlidir ● Baskı: Daily News Web Ofset Tesisleri

● Abone koşulları: Yıllık 300.- TL, altı aylık 150.- TL. ● Avrupa: Yıllık 60 DM, altı aylık 30 DM, ● Amerika: Yıllık 2000.-TL, altı aylık 1000.- TL. ● Avustralya-Japonya: Yıllık 2500 TL., altı aylık 1250 TL.

● Ödeme adresi: TÜRKİYE: YÜRÜYÜŞ DERGİSİ POSTA ÇEKİ 100234 ● AVRUPA: COODIFF POSTA ÇEKİ: 000-1164657-75 BRUXELLES-BELÇİKA

18 Kasım Bursa Mitingi

Gençliğin eylem birliği güçleniyor

GENÇ ÖNCÜ, İlerici Gençler, SGB ve DDKD'nin faşizme karşı gençliğin güç ve eylem birliğini sağlamak yönünde aldıkları ortak eylem kararı, ilk olarak Bursa'da yapılan "can güvenliği ve öğrenim özgürlüğü" için eylem birliği mitingiyle uygulamaya geçirildi.

18 Kasım günü Stadyum Alanı'nda toplanan binlerce genç, önceden belirlenmiş ortak sloganlarla yürüyüşe geçtiler. Öğrenci gençliğin "öğrenim özgürlüğü, can güvenliği", "demokratik eğitim", "ana dilde eğitim" gibi en acil talepleri yürüyüş boyunca hep bir ağızdan haykırıldı. Bursa sokakları "faşizme geçit yok", "demokratik örgütler kapatılamaz", "yaşasın gençliğin eylem birliği" sloganlarıyla çınladı.

Yürüyüşten sonra Stadyum Alanı'nda yapılan mitingte sırasıyla SGB, İlerici Gençler, GENÇ ÖNCÜ ve DDKD adına birer konuşma yapıldı. Konuşmalarda gerici ve faşist güçlerin yeni saldırılara giriştiği, tekelci sermayenin taleplerinin hükümet programı haline getirildiği bir dönemde ilerici güçlere ve bu arada öğrenci gençliğe önemli görevler düştüğü belirtilerek "güç ve eylem birliği"nin önemi vurgulandı.

GENÇ ÖNCÜ adına konuşan MYK üyesi, Genel Sayman Cihan Yiğin konuşmasının son bölümünde güç ve eylem birliğinin önemine değinerek şunları söyledi:

"Burada bu miting alanında toplanarak görevlerimizin ve sorumluluklarımızın gereğini yerine getirme doğrultusunda önemli bir adım attığımızın bilincindeyiz. Katılan örgütlerin sınırlı olması şu aşamada çok önemli değildir. Bizce gençliğin ve özel olarak öğrenci gençliğin birlikteliğinin sağlanması planında bugüne kadar aşılamayan engeller, dünya görüşleri birbirine yakın, kolayca birlikte iş yapabilecek örgütlerin iş ve eylem birliğinin yükseltilmesi ile zaman içinde ortadan kalkacaktır.

"Ancak şunu da hemen belirtmek gerekir ki, dar anlamda da olsa iş ve eylem birliğinin somut olaylarla ve eylemlerle sınırlı tutulması bizce yeterli olmayacaktır. Asıl önemli olan, eylem birliklerini kalıcılaştırmaktır, sağlam temeller üzerine oturtmaktır. Güç ve eylem birliklerinin kalıcılaştırılmasının ise böyle somut eylemlerde verilecek sınavlardan başarıyla geçilmesine bağlı olduğunu bilmek ve bunun sorumluluğunu duymak zorundayız. GENÇ ÖNCÜ bu alanda üzerine düşen görevi yerine getireceğini burada bir kez daha yineliyor. Ve burada bulunan herkesin her örgütün bu görevin bilincinde olduğuna inanıyoruz. Bu inançla bir kez daha haykırıyoruz: Yaşasın gençliğin güç ve eylem birliği!"

Konuşmalardan sonra öğrenci gençliğin acil taleplerinin bir kez daha sıralanması ve andiçilmesiyle miting sona erdi.

"18 Kasım can güvenliği ve öğrenim özgürlüğü için eylem birliği mitingi" baştan sona tam bir coşku ve disiplin örneği oldu. Bu özelliğiyle miting, ilerici güçlerin eylem birliği açısından üzerinde durulması ve örnek alınması gereken bir eylem haline dönüştü.

Bu durum, dört gençlik örgütünün oluşturdukları iş ve güç birliği platformunun geliştirilmesine ve yaygınlaştırılmasına önemli katkılarda bulunacak bir ortamı doğurmuştur. Eylem birliğinin daha somut hedeflere yöneltilmesi ve en alt birimlere kadar yaygınlaştırılması yönünde kalıcı bir kazanım elde edilmiştir. Örgütler arasında daha somut ve tabanların yakınlaşmasına dönük bir güven ortamı gelişmiştir. Bu gelişme iş ve güç birliği platformunun geleceği açısından - yalnızca dünya görüşleri birbirine yakın örgütler sözkonusu olsa bile - son derece önemli bir adımdır.

18 Kasım Bursa mitinginde gençlik örgütlerinin ortaya koydukları bu tutarlı ve güven verici eylem anlayışı, aynı zamanda tüm ilerici demokrat güçlerin iş ve eylem birliğinin önündeki sorunların aşılmasına da yardımcı olacak bir örnek oluşturmuştur.

GÜNCEL GÖREV

ZEKİ KILIÇ

Demirel'in hükümeti kurma görevini aldığı günlerdeki koşullar, çok hızlı bir biçimde değişiyor. Hükümetin kuruluş hazırlıkları sırasında veri olarak alınan olayların gelişim hızı ve biçimi, Demirel'i de aşan, onu arkasına alan yeni bir boyut kazanıyor. Faşist terör ve onunla misilleme görünümü içinde olan bireysel "sol" terör, önemli ölçüde kontrol ediliyor da olsa, yine de, olayların dinamiği AP'nin başlangıçtaki politikasını aşan bir yol izliyor. Dolayısıyla, olaylar giderek burjuvazinin has partisini de kontrol altına alacak bir sürece giriyor. Milli Güvenlik Kurulu, artık sadece tekellerin ve onların politik sözcüsü Demirel hükümetinin öngördüğü devlet terörünü etkinleştirmeye yönelik önlem önerilerini yeniden tavsiye etmekle yetinmiyor. Bunun yanında belki de ilk kez, bu tavsiyelerinin desteklenmesi için vatandaşların yardımlarını talep ediyor.

Bu durum karşısında AP, böylesine bir gelişme sürecine giren olayların akışına ayak uydurmaya çalışıyor. Sözkonusu süreci istedikleri kanala sokacak önlemleri biran önce elde edebilmek için elden gelen her çareye başvuruyor. Fakat görünen odur ki, AP, belki istediği çerçevede olayları kontrolü altına alabilecektir ama başka biçimlerde, ya da, talep ettiği baskı araçlarını elde etmesi koşuluyla.

Daha açık bir deyişle, Demirel, ancak "fevkalade hal" yasaları, DGM yasası, sendikalara ve derneklere ilişkin yasalar vb. gibi, faşist terörü resmileştirmeye yönelik yasa önlemleri paketiyle, uzun süreli politik avantajlar elde edibilir. Ne var ki, belirtilen önlemlerin, gerici ve faşist güçlerin amaçladıkları doğrultuda işlev görebilmesi de, gerçekleştirilmesi arzulanan yasaların biran evvel çıkartılmasına bağlıdır. Bu noktada zaman çok önemlidir; gericilik ve faşist güçler açısından yaşamsaldır. Çünkü sözü edilen yasalar hemen çıkartılamazsa, yarın antifaşist mücadeledeki gelişmeler, bu kez onların bu doğrultudaki çabalarını da aşabilir.

Gerici ve faşist güçlerin içine girdikleri ve hemen gerçekleştirmeye yöneldikleri bu plan ve tertipleri boşa çıkartmak; gelişmelerin yönünü ve hızını bulmasında belirleyici olabilmek mümkündür. Bunun için hem zaman geçmiş değildir; hem de nesnel koşullar böylesine bir çabayı sonuca götürecek olgunlaşma sürecine girmiştir. Belirleyici olan, bu süreci yönlendirmeye yeterli olabilecek öznel etmenin yaratılmasını sağlamaktır. İçine girilen dönemin önümüze getirdiği görevleri doğru kavramak ve bu görevlerin üstesinden gelebilmektir.

Bugün gecikmeden yerine getirmekle yükümlü olduğumuz görevlerin belirlenmesinde ve bunların yaşama geçirilmesinde hiçbir şekilde gözardı etmememiz gereken, sınıf mücadelesinin nesnel koşullarının, öznel etmendeki koşullardan bağımsız olmadığı noktasıdır. Bunlardan birindeki değişme ve gelişme, diğerini etkilemekte; onun gelişmesine ve değişmesine neden olmaktadır. Örneğin, nesnel koşulların olgunlaşma sürecine girmesi karşısında, öznel etmendeki eksiklik, yanlışlık, ya da gecikmeler, gerici faşist güçlerin gelişip etkinleşmesine yol açabilmektedir. Bu yüzden, nedeni ne olursa olsun, bu karşılıklı ilişkiyi ve diyalektik bağlantılılığı esas almadan, yapılacak her değerlendirme ve alınacak her karar, kitlelerin kararsızlığa itilmesine, böylece de, burjuvazinin kendi bunalımını istediği yollardan atlatmasına yol açabilir.

Yukarıda da belirtmeye çalışıldığı gibi, antifaşist hareketin yükselmesinin nesnel koşulları olgunlaşmakta ve buna bağlı olarak da, kitlelerin tepki gösterme istemleri artmaktadır. Bu doğru saptamadan yola çıkarak görevlerimizi, "devrim köşebaşında" şeklinde belirlemek, büyük bir yanılgı olmaktan öte, gerici ve faşist güçlerin ekmeğine yağ sürmek demek olacaktır. Böyle bir değerlendirme ile yola çıkmak demek, en hafif deyimiyle, giderek yükselen kitlesel tepki potansiyeline iğne batırmak ve bu potansiyeli eritmek demektir. Bugün için temel görev, öznel etmeni gecikmeden etkinleştirmek, eksiklikleri tamamlamak, ve yanlışlıkları gidermektir. Hiç unutulmamalıdır ki, burjuvazi, getirmek istedikleriyle öznel etmenin, bugünkü düzeyinden de geriye gitmesini, eksikliklerini tamamlamasını engellemeyi istemektedir. Böylece de, biran önce bunalımını gidermeyi, dolayısıyla da iktidarını güçlendirmeyi hedef almaktadır.

Tüm ilericiler, demokratlar ve bilimsel sosyalistler için öznel etmenin tamamlanması ve etkinleşmesi yaşamsal bir öneme sahiptir. Bu da, başlıca üç temel alanda ele alınarak, ama hem birinin diğerini etkileyip tamamlamasındaki işlevini gözardı etmeden, hem de yine birinin bazı durumlarda diğerinin manivelası haline gelebileceği gerçeğini de bilerek, çözüme kavuşturulabilir. Bu üç temel alan da, bilimsel sosyalist hareketi güçlendirmek için bilimsel sosyalist zemindeki örgütlerin birlik platformunu oluşturmak; demokratik güçlerin birlik platformunu oluşturmak; ve kitlelerin eylemlerini yükseltecek hedefleri somutlaştırarak, eylem birliği platformunu oluşturmaktır.

Özellikle seçim sonrası gelişmeler ışığında bu üç temel alanda da ciddi olduğu kadar bundan sonrası için önemli olan adımlar atılmıştır. Bu adımları pekiştirmek, bunu izlemesi zorunlu yeni adımları atmak gereklilik olarak ortaya çıkmıştır.

ABD emperyalizminin barışı tehdit eden, yeni bir dünya savaşına yol açması açısından çok ciddi bir tehlike olabilecek atom başlıklı yeni füzeleri yerleştirme girişimleri karşısında, uzun süreden buyana özlemi duyulan, ilkesel bir iş ve güç birliği yapılmaktadır. Sadece Orta Avrupa'yı ve dünya barışını tehdit ettiği için değil, aynı zamanda ülkemizin antiemperyalist mücadelesi açısından da büyük önemi olan bu girişimin, ortaya çıkardığı kazanımları korumak, korumaktan da öte üzerinde birleşilen ilkeleri tüm alanlara da yaygınlaştırmak kaçınılmaması gereken bir zorunluluktur. Kazanımları perçinlemek, kısa vadeli dar çıkarlar tutsaklığını aşmak, böylesi öznel avantaj hesaplarıyla bunlara istisna getirmemekle hızlanarak gerçekleşebilir.

Dünya Barış Konseyi'nin tüm dünyada yürütmeye çalıştığı barış mücadelesi, ülkemizde, belki de ilk kez böylesine ilkeli, tutarlı ve amacına uygun ele alınarak yürütülmektedir. Atılan bu adımın, yeni adımlarla ileriye gitmesinin bütün koşulları vardır. Sorun, bu koşulları ve bu koşulların değerlendirilmesi gerekliliğini öne çıkartan yaklaşımları, gerçekten bilimsel sosyalist olmanın bilinç ve tutarlılığı içinde ele almaktır. Birliğin yalnızca bir alanda sınırlı olmadığı, belirtilen üç temel alanı da kapsadığı gerçeğinden kaçmak, çözümü geciktirmekten başka sonuç getirmeyeceği gibi; birlik sorununa sahip çıkan hiçbir harekete de yarar getirmeyecektir.

Sıkıyönetim ve DGM Hükümeti

Demirel hükümetinin politikası, geçtiğimiz hafta açıklanan programla ve bu programı destekleyen güçlerin açığa çıkmasıyla, hükümet kurulur kurulmaz yapılan değerlendirmeleri doğrulayacak biçimde belirginleşti. Hükümetin anti-demokratik, gerici baskı politikasının uygulanması yönünde somut gelişmeler birbirini izlerken, faşist örgütlerin hükümetin onayına dayanarak tehdit ve sindirme çabasına hız verdiği bir dönem başladı.

Hükümet programının açıklanması ve onaylanmasıyla açığa çıkan Demirel iktidarının bir yanıyla mevcut baskı yasalarına ve uygulamalarına, diğer yanıyla da yeni anti-demokratik yasaların çıkarılmasına dayanarak sürdürüleceğidir. Demirel hükümeti, kısa sürede bir erken seçimin koşullarını elde etmeye ve daha sonra Millet Meclisinde çoğunluğu kazanmaya yönelmiştir ama, bu dönem boyunca iktidarını sıkıyönetime ve baskı yasalarına dayandırmaya kararlı olduğunu da ortaya koymuştur.

Nitekim tekellerin has partisi AP'nin ve onun hükümetinin kendisi açısından başka seçeneği de yoktur. Demirel, başlayan yeni hükümet denemesiyle, herşeyden önce, gerici-faşist bir yönetime geçişin koşullarını yaratmada kendisinin tek almaşık olduğunu kanıtlamaya yönelmiştir. Bunun hemen yanında gelen ikinci hedefi de, tekellerin ekonomik sıkıntılarını önce hafifletmeye, sonra da devlet aygıtının tüm kontrolünü onların eline vererek gidermeye yönelik politikaları yine ancak AP'nin uygulayabileceğini kanıtlayabilmektir. Demirel için sorun, emperyalizme bağımlılık politikasını en etkin biçimde uygulayabilecek kadroların kendinde olduğunu gösterebilmektir.

Öyle anlaşılmaktadır ki, Demirel hükümetini destekleyen güçler, emperyalist merkezler, büyük tekeller ve militarist odaklar da, programlarının en hızlı biçimde uygulanması için şimdiden dayatmaya başlamışlardır. Bu güçlerin öncelikli amacı, hiç kuşkusuz Demirel'i bir erken seçime ulaştırmaktan çok, ivedi istemlerinin gerçekleştirilmesini sağlamaktır. Bunun için de Demirel'den ve hükümetten, bu ivedi istemlerin gerçekleştirilmesini başa almasını istemekte, ancak böyle bir politikanın uygulanmasından sonra erken seçim için yeşil ışığın yakılabileceğini ortaya koymaktadırlar.

Son Milli Güvenlik Kurulu bildirisi ve hükümetin de baskı yasalarını en kısa sürede meclislere göndereceğini açıklaması, bu olguyu gözler önüne sermektedir. Demirel hükümetinin, bütçenin meclislerden geçirilmesiyle eş zamanlı olarak, Fevkalade Hal Yasası, DGM, Dernekler Yasası, Sendikalar Yasası, Toplantı ve Gösteri Yürüyüşleri Yasası gibi yasaları geçirmeye hazırlandığı anlaşılmaktadır. Demirel, bu süre içinde, hükümetin kuruluşu sırasında yaratılan "ılımlı" görünümünden de yararlanmaya hazırlanmaktadır

Bu hükümet, bir sıkıyönetim ve DGM hükümetidir. Hedefi, sıkıyönetimlerin ve DGM'lerin süreklileştiği, sağlamlaştığı bir yönetime geçişi hazırlamaktır. Bu tasarılara karşı tüm demokratik güçlerin birliği zorunludur.

"Ilımlı" kılıfı altında oluşturulan hükümetin programı, tüm demokratik güçlerin birleşeceği somut hedefleri ortaya koymaktadır. Güncel adım bu somut hedefler gözetilerek, ilkeli, kitlesel toplumsal demokratik muhalefetin oluşmasına gidecek eylem birliğini hayata geçirmektir.

Bu hükümet Parlamento'ya değil MGK'na dayalıdır

Milli Güvenlik Kurulu, geçtiğimiz Çarşamba günü yapılan toplantısından sonra bir bildiri yayınladı. Bildiri, MGK'nun hükümet programında yeralan anti-demokratik baskı yasalarının bir an önce çıkarılmasından yana olduğunu, bu amaçla parlamentoyu da baskı altında tutmaya yöneldiğini ortaya koydu.

MGK tarafından yayınlanan bildiride, hükümet programının desteklenmesi yönünde şu sözler yeraldı: "Yasalardaki noksanların bir an evvel tamamlanması ve mevcut yasaları tam hakim kılmak için bütün kurum ve kuruluşların, yargı organlarının, idarenin, güvenlik kuvvetlerinin ve tümü ile anayasal kuruluşların ahenkli şekilde ve hassasiyetle çalışmalarını temin bakımından gerekli her türlü etkin tedbirlerin alınmasını hükümete tavsiyeye karar vermiştir."

Açıklamada, hükümet programında yeralan anti-demokratik baskı yasası tasarılarının, mevcut gerici yasa hükümlerini daha ağır biçimde uygulama hazırlıklarının, tekellerin yanında MGK'nda temsil edilen odakların da desteğiyle uygulanacağını göstermektedir. Demirel'in programı, bugünkü hükümetin sadece bir dış görüntüsünü oluşturduğu, gerçekte ise bir dizi örtülü odağa dayalı güçler tarafından uygulamaya konacaktır. Diğer bir deyişle bu hükümet, parlamentodan önce, tekeller, onların örgütleri ve MGK gibi odaklara dayalıdır. Parlamentonun desteği, Demirel hükümetinin anti-demokratik gerici uygulamaları için sadece bir paravan işlevini görecektir.

Cinayetleri planlayan odak bir ve aynıdır

İstanbul Üniversitesi Siyasal Bilimler Fakültesi Dekan Yardımcısı ve TÜMÖD İstanbul Şube eski başkanı Prof. Ümit Yaşar Doğanay 20 Kasım günü faşist katiller tarafından profesyonel bir tuzağa düşürülerek katledildi. Doğanay'ın katledilmesi bütün yurtta ilerici, yurtsever güçlerin sert tepkisiyle karşılaştı. Faşist cinayet odaklarının ilerici bilim adamlarına yönelik saldırılarının son halkası olan bu cinayet, Demirel hükümetinin gizli faşist iktidar odağıyla kolkola yürüdüğünü de kanıtladı.

Doğanay'ın katledilmesi üzerine bir bildiri yayınlayan TİP Başkanlık Kurulu Üyesi Gündüz Mutluay, "ülkemizdeki sınırlı demokratik ortamı da yoketmek, demokratik hak ve özgürlükleri tamamen ortadan kaldırmak isteyen faşist odağın bir dizi cinayeti, planlayarak uygulamaya koyduğunu belirterek, tümü aynı odaktan planlanan bu cinayetlerin emperyalizmin ve büyük burjuvazinin çıkarlarına işlendiğini vurguladı.

Mutluay'ın bildirisinde, bu terör dalgasıyla, Demirel hükümetinin programında yer alan bir dizi anti-demokratik tasarının uygulamaya sokulabilmesi için zeminin oluşturulmasına çalışıldığı belirtildi ve şöyle denildi:

"Türkiye'nin bilimsel sosyalistleri, demokratları, ilericileri faşizmin köpeksiz köyde değneksiz gezmesine izin vermeyeceklerdir. Saldırılar göğüslenecek, tuzaklar-tertipler boşa çıkarılacaktır. Demokratik hak ve özgürlüklerin korunması ve geliştirilmesi için tüm demokratik güçlerin birliği sağlanacak, mücadele güçlendirilecektir."

Öte yandan TİP Genel Başkanı Boran da Doğanay'ın eşine, Kimya Fakültesi Dekanlığına ve TÜMÖD Genel Başkanı Türker Alkan'a gönderdiği telgraflarla faşist cinayeti kınadı.

Önceki Cuma günü katledilen TÖB-DER İstanbul Şube eski başkanı öğretmen Talip Öztürk'ün cenaze töreni de binlerce yurtseverin katıldığı yığınsal bir anti-faşist gösteriye dönüştü. Doğanay'ın cenaze töreninde de binlerce ilerici tarafından anti-faşist istemler dile getirildi.

gündemin başında

Eylembirliği yolunda

Son günlerin çetin bir mücadele dönemini haber veren gelişmelerinin yanında, bu mücadelede eskisinden çok daha güçlü konumları müjdeleyen olumlu gelişmeleri de asla gözden kaçırmamak gerekiyor.

Bu olumlu gelişme, antifaşist güçlerin, özellikle işçi sınıfının politik hareketi içinde yer alan güçlerin eylem birliği yolunda atılan somut ve önemli adımlardır. Eylem birliği zorunluluğunun yaşam içinde kendisine yol açması yönündeki gelişme, tekelci, büyük sermayeye karşı mücadele alanında işçi sınıfının sendikal örgütleri arasında yansımasını bulmuş; gençliğin antifaşist mücadelesinin birliğini ve eşgüdümünü kurma yolunda da önemli adımların atılmasını sağlamıştır.

Dünya Barış Konseyi'nin ABD tarafından B. Avrupa'ya yerleştirilmek istenen nükleer füzelere karşı başlattığı uluslararası eylem kampanyasına paralel olarak, ülkemizde de barış güçlerinin eylem birliğiyle girişilen "ölüm füzelerine hayır" kampanyası ise, birlik yolunda çok önemli perspektiflerin varlığını ortaya koymuştur. Bu olumlu gelişmenin yaşamsal önemdeki yönünü sözkonusu eylem birliğinin merkezinde bilimsel sosyalist platformda yer alan güçlerin yer alması oluşturmaktadır. Bu, kitlelerin antifaşist mücadelesinin gereksindiği önderliğin ve öznel etmenin güçlendirilmesinde belirleyici adımın atılabileceğini kanıtlamakta ve müjdelemektedir.

Sorun, yaşamın içinde ve her alanda ortaya çıkan eylem birliği eğiliminin, özellikle politik düzeydeki eylem birliği eğiliminin kalıcı kılınmasıdır. Kitleleri kazanmanın, onların antifaşist hedefler için seferber etmenin somut yolu eylem birliğidir, eylem birliğinin süreklileştirilmesidir.

Bu görev, bir eylem birliğinin yaşam içinde doğrulanan ilkelerini sürekli kılmaktan; iki, antifaşist mücadele hedeflerini sürekli canlı tutmaktan geçmektedir. Antifaşist, sosyalist güçler, kararların alınmasında da yürütülmesinde de oybirliği ve eşitlik ilkesinden asla ödün vermemek durumundadırlar. Öte yandan, birliğin mücadele için yaşamsal olduğu ve mücadele içinde hayat bulabileceği unutulmamalıdır.

Birlik yolunda atılacak adımlarla en olumsuz koşulları bile tersine çevirmek olanaklıdır.

• mehmet aközer

AP azınlık hükümetinin programı Meclis ve Senato'da tartışıldı. Yürüyüş baskıa verildiğinde hükümet için güvenoylaması daha yapılmamıştı. Ama hükümetin güvenoyu alacağına muhakkak gözüyle bakmamak için bir neden yok...

AP hükümetinin programı, aşağıdaki yazılarda karşılıklı olarak yer verdiğimiz gibi, toplumun ilerici ve gerici sınıflarını, tekelci büyük burjuvaziyle işçi ve emekçisınıfları karşı karşıya getiren, sınıf mücadelesinin karşıtlarını en keskin hatlarıyla orta yere seren bir niteliğe sahip. Hükümet programıtekellerin ve emperyalizmin güvenoyunu şimdiden alırken, işçi sınıfını ve emekçi kitleleri de karşısına aldı.

Hükümet programının belirleyici niteliği, demokratik hak ve özgürlüklere adeta bir savaş ilanı kimliğinde olmasıdır. "Fevkalade Haller Yasası"nın çıkartılması, DGM'lerin yeniden kurulması, toplantı ve gösteri yürüyüşleri yasasının değiştirilmesi" vb. ile amaçlanan, zaten son durece kısıtlı olan demokrasinin giderek boğulması, sendikaların, demokratik kitle ve gençlik örgütlerinin kapatılması, işçi sınıfının bilimsel sosyalist hareketinin mücadele alanlarının daraltılmasıdır... Daha güvenoyu bile alınmadan, hükümetin bu konulardaki yasaları tezelden parlamentoya getireceğini açıklamış olması da, gerici-faşist güçlerin bu konudaki kararlılığını göstermektedir.

AP azınlık hükümeti, politik geriye dönüşler yanında, tekelci büyük sermayenin ve emperyalizmin yararına bir dizi dönüşümü gerçekleştireceğini vaadedjyor Programında. Ne var ki, Demirel hükümetinin tekelci büyük burjuvazinin sorunlarını çözmesi ve temelli dönüşümlerle toplumu düze çıkarması olanağı yoktur. Sorunlar köklüdür ve emperyalizme bağımlı kapitalist düzenden kaynaklanmaktadır. Düzenin bunalımı o denli derindir ki, AP hükümeti ya da başka hükümetlerle sorunların çözülmesi olanaksızdır. O halde bu hükümetin yapacağı en "hayırlı' kısa vadeli iş, kitlelerin kabaran öfkesini zor yoluyla bastırmaktır. Demirel hükümeti de zaten buna aday olduğunu açıklamıştır.

Gelgelelim, AP hükümetinin, faşizmi canlı bir tehlike olarak koruma ve gericiliği ülke çapında azgınlaştırma girişimleri karşısında geniş bir toplumsal muhalefet bulacaktır. Bu muhalefetin örgütlü birleşik bir güce dönüşmesinin tohumları atılmıştır ve yaşadığımız günler bu tohumların filizlendiği günlerdir. İşçi sınıfımız ve toplumun tüm ilerici, antifaşist güçleri gericiliğe ve faşizme geçit vermeyecekler, bu hükümet programını işlersiz kılacaklardır. Görev başına!

Tekeller karşısında demokrasi cephesi

Demokratik güçler hükümet programına karşı çıkıyor

AP azınlık hükümetinin tekelci büyük burjuvazinin ve emperyalizmin tekleriyle çakışan, işçi ve emekçi kitlelerin yaşam koşullarını daha da kötüleştirecek, en temel demokratik hak ve özgürlükleri kısıtlayacak olan Programının Meclis ve Senato'da okunmasından sonra, llerici-demokratik güçler bu açık saldırı programına karşı mücadele edilmesi gerektiğini vurguladılar. Hükümet programında yer alan hedeflerin tekelci büyük burjuvazinin taleplerini dile getireceği ve emperyalizme bağımlılığı arttıracağı; tekelci büyük burjuvazinin taleplerini sıkıyönetimin sürdürülmesi, DGM'lerin yeniden kurulması, ' fevkalade hal yasası" gibi girişimlerle demokratik hak ve özgürlükleri yıkıma uğratacağı tehditleri, siyasi partilerin, sendikaların ve kitle örgütlerinin tepkilerine yolaçtı.

G.Gazioğlu: TÖB-DER yöneticileri serbest bırakılmalı.

DİSK Yürütme Kurulu, DİSK'e bağlı Tekstil, Gıda-İş,Sosyal-İş Sendikaları AP hükümetini ve onun programını eleştirdiler ve bu hükümete "hayır" denilmesini istediler.

TÜM—DER tarafından yapılan açıklamada, "Demirel iktidarının programı, TİSK ve TÜSİAD'ın istemlerinin tamamını kapsıyor" denildi. Öngörülen dernekler ve sendikalar yasası, toplantı ve gösteri yürüyüşleri yasası ile ilerici-devrimci örgütlerin "siyaset yapma" gerekçesi ile kapatılmak isteneceğibelirtilen TÜM-DER açiklamasında, "Fevkalade hal yasası, DGM yasası ile getirilmek istenen de bu olacaktır" denildi.

DİSK Genel Başkanvekili Rıza Güven tarafından yapılan bir başka açıklamada da, işyerlerinde durum saptaması uygulamasının kaldırılmasının hükümetin işçi haklarını kaldırma çabalarının ilki olduğu belirtildi. Maden Mühendisleri Odası ise, hükümetin madenlerin kamulaştırılmasını durdurma girişimini eleştirerek, "bir avuç maden patronu bugün iktidarda olan siyasal parti aracılığıyla, Anayasa Mahkemesi'ne yaptıramadıklarını bugün iktidarda gerçekleştirmeye çalışmaktadırlar"dedi.

TMMOB ve Birliğe bağlı odalar da hükümet programını eleştirerek, bu programın TİSK'in, TÜSİAD'ın, işbirlikçi tekellerin istemlerine yanıt veren bir program olduğunu vurguladılar. TMMOB'nin açıklamasında, ' işbirlikçi, tekelci burjuvazinin gereksindiği ekonomik, ideolojik ve politik düzeylerin işçi sınıfı ve emekçi kitleler aleyhine tasarlanan politikaların bütünü" olarak nitelenen hükümet programına karşı tüm ilerici-yurtsever-demokrat-devrimci güç ve kuruluşlar güç ve eylem birliğine çağrıldı.

Bu arada Türk-İş'e bağlı Petrol-İş, Deri-İş, Yol-İş, TGS, Tez Büro-İş, Ağaç-İş, Basın-İş, Harb-İş, Hava-İş, Kristal-İş, TÜMTİS, Enerji-İş ve Kauçuk-İş tarafından yapılan açıklamada da, TİSK'in AP hükümetinden ,işçi sınıfının kanı canı bahasına aldığı tüm demokratik haklarının yokedilmesini istediği belirtilerek, şunlar denildi: "İşçi sınıfımıza ve emekçi halkımıza yönelik ne denli geniş çaplı bir saldırının yapılmak istendiği, terörün artırılmasından, demokratik örgütlerin kapatılmasından, ilerici aydın, gazeteci ve yazarların tutuklanmasından sonra, Demirel hükümetinin programına da uygun olarak 15 Kasım tarihinde açıklanan Türkiye İşveren Sendikaları Konfederasyonu'nun hükümetten istemlerinde son ve açık ifadesini buldu..."

Hükümetin, onca "ılımlı" görüntüsünün ardında nelerin saklı olduğu pek fazla beklemeye gerek kalmadan Programın açıklanmasıyla görülmüş oldu. Bu program aynı zamanda, nasıl bir hükümetin 'denenmek" istendiğini CHP'ye de göstermiş olmalıdır. İşçi sınıfı ve emekçi kitleler, AP hükümetinin kurulmasıyla birlikte, saflarını daha pekiştirmek, tekelci burjuvazinin saldırı programına karşı örgütlenmek ve direnmek zorundadırlar. Hükümet programının önümüze koyduğu görev budur.

Tekeller kendi programını destekliyor

Halit Narin: Hedef demokratik hakların kısıtlanması

AP tarafından hazırlanan hükümet programı, tekelci büyük burjuvazinin, onun ardındaki basının hararetli beğenileriyle karşılaştı. Hükümet programı daha Meclis ve Senato'da okunmadan, Türkiye İşveren Sendikaları Konfederasyonu bir açıklama yaparak hükümetten istediklerini açıkladı. TİSK'in açıklamasının hükümet programıyla birebir çakışması, ortaya oldukça ilginç bir manzara getirdi.

AP hükümeti için yapılan "ılımlı" "liberal" vb. türünden nitelendirmelerin ardından onun gerçek sınıf niteliğini, tekelci burjuvazinin ve emperyalizmin çıkarlarının hükümeti olduğunu, hazırlanan program açıkça gösterdi.

TİSK'in açıklamasında yeralan, sıkıyönetimin hiçbir müdahale olmaksızın sürdürülmesi, DGM'lerin yeniden kurulması, yeni baskı yasalarının çıkartılması, toplantı ve gösteri yürüyüşlerinin yasaklanması, dernek ve sendikaların politikaya karıştırılmaması gibi antidemokratik istemleri hükümet programında da aynen yeralmaktadır.

TİSK'in açıklamasından sonra ortaya çıkan "Bunalımdan Çıkış Yolu" adlı bir TÜSİAD raporunda da hükümete emperyalizme daha fazla bağımlılık yolları gösteriliyordu.

Türkiye Odalar Birliği Yönetim Kurulu Başkanı Mehmet Yazar, Demirel azınlık hükümetinin programının Türkiye'nin tüm sorunlarına doğru teşhis koyduğunu belirterek, "enflasyonla mücadeledeki zorlukların aşılmasında dengeli şekilde davranılmasını vatandaşlarımızın anlayışla karşılamaları gerekir"dedi. Mehmet Yazar daha sonra şunları belirtti: "yeni yasal tedbirler ile desteklenmesi ve güçlendirilmesi gereken hükümetin başarısında, kuracağı kadronun ehliyetli olmasının yanında gayret ve uyum içinde bulunduğu zor şartlar karşısında ekonomiden sorumlu tüm kurum ve kişilere büyük fedakarlık ve gayretler düşmektedir. Resmi ve özel sektörün mensup ve mesulleri, bu ağır görevin idraki içinde olmazlarsa programların güzelliği, bizi esenliğe çıkarmaya elbetteki yetmeyecektir..."

Bu üç büyük tekelci kuruluşun yanında, İstanbul Ticaret Odası Başkanı Nuh Kuşçulu, hükümet programını "iyimser ve umut verici" olarak nitelendirerek, öncelikle anarşinin önünün alınması gerektiğini belirtti.

Ege Bölgesi Sanayi Odası Yönetim Kurulu Başkanı Yılmaz Adıgüzel de Oda olarak yeni hükümeti desteklediklerini açıkladı. AP hükümetinin Programını, Türkiye'nin sorunlarını büyük bir cesaretle ve kararlılık içinde ele alan bir döküman olarak değerlendirdiklerini belirten Yılmaz Adıgüzel, bu hükümet desteklendiği takdirde bunalımdan kurtulancağını belirtiyordu.

Demirel hükümetinin programının aldığı destekler bunlar... Bu destekler hükümetin sınıf niteliğini kitleler önünde de apaçık gösteriyor. Bu program TİSK'in, TÜSİAD'ın vb. örgütlerin programıdır. Tekelci büyük burjuvazinin Ecevit hükümeti döneminde tamamlanmayan, daha doğrusu artık Ecevit hükümetinin yapamayacağı anlaşılan istemlerini Demirel hükümetine yaptırmak istedikleri bu programda yeralıyor.

Demirel hükümetinin programını destekleyenler ve ona karşı çıkanların saflaşması, demokrasi güçlerinin mücadele hedeflerini de açıkça ortaya koymaktadır.

AP hükümetinin hedefi

Parlamento paravanalı baskı yönetimi

Demirel hükümetinin geçtiğimiz hafta açıklanan ve Millet Meclisi'nde görüşülmesine başlanan programı, hükümetinin gerçek niteliğinin bütün açıklığıyla ortaya dökülmesini sağladı. Hükümet programının açıklanması üzerine geçtiğimiz Çarşamba günü bir açıklama yapan TİP Genel Başkanı Behice Boran, programın ülkenin temel sorunlarını göreli olarak bile çözmek şöyle dursun, ferahlığa dahi yakınlaştıramayacağını; buna karşılık can ve mal güvenliğini sağlama gerekçesiyle. gerçekte parlamento paravanalı bir baskı rejiminin öngörüldüğünü belirtti.

TEKELLERİN TALANINA AÇILMAK

Ülkenin ekonomik, sosyal sorunlarına çözüm getirme açısından Demirel'in sunduğu hükümet programının ciddiyetten yoksun bir belge olduğunu, akla gelmeyen irili ufaklı bir sürü vaatlerin gelişi güzel bir sırayla arka arkaya sıralandığını belirten Boran şöyle devam etti:

"Ama ekonomiye ilişkin sakıncalı tasarılar ve demokratik hak ve özgürlüklere ilişkin kısıtlamalar açısından hükümet programı ciddi tehlikeleri kapsamaktadır. Ekonominin işleyişindeki arz ve talep kanununun egemenliğinin sağlanacağına birden fazla defa işaret edilmekte, devletin ekonomiye müdahalesine karşı çıkılmaktadır. Bu demektir ki; emperyalizme bağımlı geri Türkiye kapitalizminin ekonomik anarşisi daha da artacak, ekonomi, yerli ve yabancı tekellerin talanına açılmaya devam edecektir.

"Diğer çok önemli bir nokta, 4. Beş Yıllık Kalkınma Planı'nın yabancı sermaye çevrelerinin ve yerli büyük sermayenin ısrarlı istekleri doğrultusunda değiştirileceğidir. Uluslararası Para Fonu (IMF)nun taleplerine boyun eğen Ecevit hükümeti Ekonomiyi Güçlendirme Programı'nı oluşturup yürürlüğe koyarak 4. Beş Yıllık Kalkınma Planı'nı ve 1979 Programı'nı rafa kaldırmış, ama yine de dış ve iç sermaye çevrelerini tatmin edememişti. Şimdi Demirel hükümeti sayesinde Plan, yabancı ve yerli "özel sektör" yararına, "özel sektör"e daha ağırlık verilerek değiştirilecektir."

Boran sözlerini şöyle sürdürdü:

"Yabancı sermayenin ve tekellerin şimdiye kadar isteyip de tam göremedikleri bir 'ferahlığa' kavuşacakları da hükümet programından anlaşılmaktadır. Demirel 'yabancı sermaye akışını yavaşlatan veya durduran bürokratik engelleri kaldırmak kararı' ndan söz ediyor. Yabancı sermaye konusunda çok müsamahalı bir kanun olarak tanımlanan Yabancı Sermayeyi Teşvik Kanunu' nun yabancı sermayeyi ve onun yerli işortaklarını memnun etmeye yetmediği biliniyordu. Şimdi Demirel 'bürokratik engelleri kaldırarak' kapıları yabancı sermayeye onun istediği kadar ve kayıtsız şartsız açacaktır. Türkiye'de 'her çareye başvurarak, karada, denizde petrol aramaya koyulma'yı gerekli gören Demirel, "Bu hedefe ulaşmak için cari mevzuatın ve uygulamanın cesaretle değiştirilmesi cihetine gidilecektir" diyor. Bunun da anlamı, petrol tekellerine en elverişli şartlarla Türkiye topraklarında ve denizlerinde çalışma imkânlarının verileceğidir. ABD ile ilişkilerde 'karşılıklı taahhütlere sadık kalmayı' esas alan program ile Demirel hükümeti, öte yandan NATO ve AET'ye bağımlılığı sürdürecektir."

Boran, programdaki 'Milli, hür, demokratik kooperatifçiliğin, eskiden olduğu ve bugüne kadar süregeldiği gibi kooperatiflerin yerel ağaların, eşrafın, güçlü kişilerin ve onların ailelerin kontrolünde ve onların çıkarlarına işletilmekte olmasından ve yeni gelişen demokratik kooperatifçilik hareketinin önlenmesinden başka bir anlama gelmediğini belirterek, tarım işçilerinden, yıllardır çıkması beklenen Tarım İş Kanunu'ndan hiç söz edilmediğine dikkati çekti.

FEVKALADE HAL POLİTİKASI

Boran demokratik hak ve özgürlükler konusunda da şöyle dedi:

"Hükümet programı demokratik hak ve özgürlüklere ciddi tehditleri içeriyor. Hükümet ülkede 'fevkalade hal'in var olduğu görüşüyle, 'Fevkalade Haller Kanunu' çıkarmayı öngörüyor. Bu kanun, Programın deyişiyle, 'idareye fevkalade tedbirler alma imkanını sağlayacaktır'. Bu arada sıkıyönetim de 'hiçbir müdahale olmaksızın' genişletilerek devam edecektir. Ayrıca Devlet Güvenlik Mahkemeleri Kanunu çıkartılacak, Ceza ve Usul Kanunları, 'özellikle. toplu suç ve mesuliyet fikrini de öngörecek' şekilde değiştirilecektir.. Bu son değişiklik, hukukun temel ilkelerinden olan Suçun ve Cezanın şahsiliği ilkesini ortadan kaldırmış olacaktır. Ayrıca, öteden beri söylenegeldiği gibi, Sendikalar Kanunu, Dernekler Kanunu, Toplantı ve Gösteri Yürüyüşleri Kanunu, İller Kanunu, Polis Vazife ve Selahiyet Kanunu ve benzeri, daha da kısıtlayıcı ve baskıcı olma yönünde değiştirilecektir. Bunların yapılmak istendiği biliniyordu. Hükümet programında yeni olan, sendika, dernek, meslek kuruluşları yanı sıra, siyasi partilerin de baş hedef alınmasıdır. Program, 'Anayasa' nın kapalı olduğu cereyanları gaye alan Parti olamaz' diyor. Anayasa'nın neye açık neye kapalı olduğu subjektif yorumlarla değişebildiği, 1960'larda Cumhurbaşkanı'nın 'Anayasa sosyalizme kapalıdır' gibi bir iddiayı bile ortaya attığı ve bunun tartışıldığı hatırlanırsa, Programdaki bu cümlelerin sol partiler ve kuruluşlar için taşıdığı tehdit daha da açıklığa kavuşur.

"Bütün bu anti-demokratik baskıcı önlemler can ve mal güvenliğini sağlamak gerekçesiyle öngörülüp öneriliyor. Oysa amaç, başta işçi sınıfı olmak üzere emekçi kitleleri, demokratik toplumsal muhalefeti baskı altına almak, susturmak; bunalımın faturasını ve kemerleri sıkma politikasını onlara zorla kabul ettirmek, yerli ve yabancı sermayenin kârlarını zorluklarla karşılaşmadan büyütebilmelerini sağlamaktır."

PARLAMENTO PARAVANALI BASKI REJİMİ

Boran, hükümetin, "Türk-İslam Medeniyeti', 'yurt içindeki ve dışındaki Türk varlığı' gibi kavramlarla faşist hareketin ülkemizde dayandığı ırkçı-turanca ideolojinin derin izlerini taşıyan Programında belirtildiği üzere "Devletin gücünü ve caydırıcılık vasfını vatandaşa hissettirmeye kararlı" olduğunu vurgulayarak şöyle dedi: "Türkiye'de çok parti ve parlamento paravanlı, 'hürriyetçi demokrasi' görünümlü bir baskı yönetimi amaçlanmaktadır. Ama bu girişimleri uzun süre sürdüremeyeceklerdir. Baskı ve cebire dayanan güç, bir gün göçüp gitmeye, politika sahnesinden silinmeye mahkumdur. Bir, ülkenin temel sorunları göreli olarak bile, çözüm şöyle dursun, ferahlığa kavuşmayacaktır. İki, Türkiye'nin ilerici, demokratik güçleri baskıcı yönetime olanak vermeyecektir. Baskıcı zorba rejim, İran, Nikaragua ve Brezilya'da ardı ardına yıkıldığı gibi Türkiye'de de tutunamayacaktır.

"Tüm ilerici, demokratik güçleri çetin görevler beklemektedir. Bu görevlerin yerine getirilmesinde bilimsel sosyalistlerin, sosyal demokratların, tüm yurtsever güçlerin birleşik hareketinin geliştirilip güçlendirilmesi belirleyici rol oynayacaktır.

"Partimiz Türkiye İşçi Partisi bağımsızlık, demokrasi,sosyalizm yolunda, demokratik mevzilerden bir adım gerilemeden mücadeleye devam edecektir."

BM'de yine barış güçleri kazandı

BM Kararları: Kıbrıs'ta barışın genel çerçevesi

Birleşmiş Milletler Genel Kurulu, geçtiğimiz Salı günkü toplantısında Kıbrıs konusunda yeni bir karar tasarısını kabul etti. Bağlantısız ülkeler irtibat komitesi tarafından hazırlanan karar tasarısı, Genel Kurul'da sosyalist ülkelerin, anti-emperyalist yönelimli bağlantısız devletlerin ve Akdeniz' de barış ve güvenliği destekleyen çok sayıda ülkenin oylarıyla kabul edildi. Buna karşılık NATO üyesi devletlerin çoğunluğu, AET üyesi devletler, İsrail gibi Amerikan emperyalizminin doğrudan güdümündeki ülkelerin temsilcileri, karar tasarısının aleyhinde ya da çekimser oy kullandılar. Diğer bir deyişle, karar tasarısı üzerine yapılan oylama, Kıbrıs sorununun çözümünde barış güçleriyle emperyalizmin bölgedeki hegemonyasından yana güçler arasındaki kutuplaşmanın yoğunlaşmasını gösteren bir örnek oldu.

BM Genel Kurulu'nun benimsediği karar tasarısı, Kıbrıs'tan tüm yabancı askerlerin çekilmesi zorunluluğunu bir kere daha vurguluyor; öte yandan BM'nin daha önceki kararlarının uygulanmasını sağlamak üzere Güvenlik Konseyi' nin bir "takvim" hazırlamasını öngörüyordu. Karar tasarısında, bu takvime uyulmadığı takdirde örgütün " özel yaptırımlara" başvurulması ve 1980 Mart'ına kadar bir ilerleme sağlanamaması halinde de 7 üyeli bir komitenin oluşturulması belirleniyordu.

Genel Kurul kararının bu özellikleri, Kıbrıs sorununun uluslararası niteliğini ve BM çerçevesi içinde çözümlenmesi zorunluluğunu belirlemesi bakımından önemli bir gelişmeyi simgelemektedir. Böylece Kıbrıs sorununun çözümünü NATO üyesi devletler arasında gerçekleştirmeye, bunun için de "toplumlararası görüşmeler" amacından saptırarak Ada' ya tek yanlı çözümleri dayatmaya yönelik girişimler yeni bir darbe yemiştir. Toplumlararası görüşmelerin, ancak BM kararlarının uygulanması, BM yasasının temel ilkelerine uyulması ve Ada'nın bağımsızlığını, bağlantısızlığını garanti edecek bir yönde gelişmesi halinde olumlu sonuç verebileceği yeniden belgelenmiştir.

Karar tasarısının, BM Güvenlik Konseyi'nin "özel yaptırım"larına ve 7 üyelik bir komite kurulmasına ilişkin bölümlerinin NATO üyesi devletlerin direnişiyle karşılaşması özellikle anlamlıdır. Çünkü bu bölümler, Kıbrıs sorununun çözümünün sıkı sıkıya BM çerçevesine bağlanmasının bir gereği ve güvencesi niteliğindedirler. Başta ABD olmak üzere NATO üyesi devletler, Genel Kurul kararının bu bölümlerinin uygulanması durumunda, sorunun çözümünün NATO içine kaydırılmasının olanaksız hale geleceğini bilmektedirler ve bu nedenle Genel Kurul iradesine karşı çıkmaya hazırlanmaktadırlar.

ABD'nin bu amaçla ortaya attığı tehdit, Güvenlik Konseyi' ndeki veto hakkını kullanmasıdır. Kıbrıs'ın kuzeyindeki gerici ve militarist çevrelerle Ankara' da onları destekleyen güçler, şimdi de tek umut olarak bu tehdide bel bağlamışlardır.Bu, Kıbrıs sorununun çözümünde gerici bir politika izlemenin emperyalizmin en saldırgan çevrelerinin çıkarlarıyla içiçe geçtiğinin somut kanıtlarından biridir.

Kıbrıs'ın barışçı ve demokratik güçleri, BM kararları çerçevesinde sorunun Ada'nın bağımsızlığını ve demokratik gelişmesini sağlayacak biçimde çözümlenmesi için yeterli güce sahiptirler. Sorun, bu gücün harekete geçirilmesidir.

TARIM ÜRÜNLERİ İHRACATI YÜZDE 20 GERİLEDİ

Ekim ayında 174 milyon dolarlık ihracat gerçekleştirildi. Bu tutarın, 1978 yılı Ekim ayında yapılan 213 milyon dolarlık ihracata oranla yüzde 18 daha az olmasının nedenlerinden biri, önceki aylarda devreden tarım ihraç ürünü stoklarının azlığı oldu. Bir diğer neden ise, büyük miktarlardaki ihraç bağlantılarına karşın, yeni ürünün fiilen ihraç edilememesi. Ekim ayındaki gerçekleşme sonunda, Ocak-Ekim dönemi ihracatı 1 milyar 840 milyon dolarlık bir büyüklüğe ulaştı. Geçen yıla göre, artış temposunda gerileme var.

TÜSİAD DEVALÜASYON İÇİN YİNE FETVA VERDİ

Kısa adı TÜSİAD olan Türk Sanayici ve İşadamları Derneği yeni bir rapor hazırladı. "1980 Yılının Başında Ekonomik Bunalımdan Çıkış Yolu" adını taşıyan raporda Türk Lirası için yeni bir devalüasyonun sözkonusu olmadığı kaydedilerek, TL'yi gerçekçi kurda tutabilmek için sürekli kur ayarlamaları yapılması gerektiği öne sürülüyor. 1979 yılında, kamu eliyle ihracatın yaygınlaştırılmaya çalışıldığı savunulan TÜSİAD raporunda bu uygulamadan vazgeçilmezse, ekonominin büyük zararlara uğrayabileceği iddia ediliyor.

Tanilli'ye selam, saygı

Server Tanilli'nin YÜRÜYÜŞ okurlarına selamını iletiyoruz.

İki yıl önce faşist saldırganların kurşunlarına hedef olan İstanbul Üniversitesi Hukuk Fakültesi Profesörü Server Tanilli'nin tedavisine Avrupa'da devam olunuyor.

Tanilli önümüzdeki günlerde bir ameliyat daha geçirecek, bundan sonra yürümesini sağlayacak tedavi yöntemlerine girişilecek.

Faşist kurşunların bünyesinde yarattığı ağır tahribata karşın Server Tanilli bilimsel çalışmalarını sürdürüyor. Bir kitabının yeni baskısı için, çalışmalarını tamamlayan Tanilli, yeni bir kitap üzerindeki çalışmalarının da son aşamasına gelmiş bulunuyor.

Türkiye'deki siyasal ve toplumsal gelişmeleri, gazete, dergi ve kitaplar aracılığıyla sürekli ve canlı bir ilgiyle izlenen Tanilli, dünyanın ve ülkesinin aydınlık , güzel yarınlarına inancından hiç bir şey yitirmeyen çağdaş bilim adamlığının en seçkin, en coşkun örneklerinden birini yaşamıyla örnekliyor.

YÜRÜYÜŞ ve okurları adına Server Tanilli'yi selamlıyoruz.

PROGRAM ZAM ÖNERİYOR

"Hükümetimiz, ... doğru iktisadi ve mali politikaları da içine alan bir istikrar programını ciddiyet ve samimiyetle uygulayacaktır." Günlük basının pek dikkatini çekmeyen bu sözler, AP azınlık hükümetinin programında yer alıyor. Program çerçevesinde uygulanacağı belirtilen istikrar programının büyümeyi durdurmayacağı ve Devlet giderlerini sağlam kaynaklardan finanse edeceği öne sürülüyor.

AP hükümetinin programında, "kalkınma hamlesine yeniden hareket verilmesi"nden söz ediliyor. "15 yılda arka arkaya ortalama yüzde 7 kalkınma hızı gerçekleştiren Türkiye, 1978 ve 1979 yıllarında kalkınma hızını sıfıra düşürmüştür" deniliyor ve şöyle devam ediliyor:

— Üretim, plan ve program hedeflerine göre her alanda düşmüştür.

— Yatırımlar durmuştur.

— İşsizlik artmıştır.

AP Hükümeti Programı'nın yaklaşımı, Türkiye'nin büyüme hızının son yıllardaki düşüşünü, Hükümet değişikliğine bağlamak biçimindedir. AP iktidarlarının 1977 yılı sonuna kadar yüksek oranlı büyüme sağlayabildiği, ancak CHP ağırlıklı iktidarın büyümeyi durdurduğu izlenimi verilmeye çalışılmaktadır.

Gerçekte ise, Türkiye'de büyümeyi yavaşlatan nedenler, kapitalist yöntemleri birbirlerinden daha iyi uygulayacağını savunan AP ile CHP'nin farklılıklarından çok, kapitalizmin kendi bünyesinde aranmalıdır. Nitekim, AP'nin damgasını taşıyan MC ortaklıkları da, 1977 yılında büyümeyi yüzde 7,6 düzeyinden yüzde 4'e düşürmeyi önleyememiş, CHP'nin elinde ise yüzde 3,3 düzeyine kadar gerilenmiştir. AP ile başlayıp, CHP ile devam eden büyüme hızındaki düşme eğiliminin kapitalizmin kendi bünyesinden kaynaklanan bir sorun olduğu açıktır. İstikrar Programı özlemi, bu bünyesel sorundan kaynaklanmaktadır ve böyle bir program ile büyümenin hızlandırılması çelişmektedir.

AP iktidarının, kapitalist yapıları umutsuzca korumak için uygulayacağı istikrar programının araçlarının ne olacağı Hükümet Programı'nda oldukça açıktır. CHP ağırlıklı hükümetin programında, IMF'nin "stand-by" düzenlemelerinde belirtildiği gibi, "açık finansman için kullanıldığı ve enflasyonun kaynağı olduğu" ilan edilen Merkez Bankası yerine, sağlıklı finansman yöntemleri bulunacağı ifade edilmektedir. Bu amaçla, AP hükümetinin de vergi yasalarında değişiklik amaçladığı gözlenmektedir.

AP'nin üzerinde durduğu bir başka finansman kaynağı ise,KİT'lerin ürettiği mal ve hizmetlere zamdır. Hükümet Programı'nda "Yıllık açığı 100 milyar lirayı bulan İktisadi Devlet Teşekkülleri, Devlet Hazinesi'nin en düşündürücü meselesi olarak ortada durmaktadır" denilmektedir. Düşünmekten kurtulmak için AP'nin, zamdan başka yolu bulunmamaktadır. Günlük basına sızdırılan haberlere inanmak gerekirse, kamu kuruluşları tarafından üretilen pek çok maldaki Hazine desteği kaldırılacaktır. Bu yaklaşım, AP'nin öncelikle fiyat mekanizmasına dayalı piyasa kurallarına inancının gereği olmaktadır.

Hükümet Programı'nda şöyle denilmektedir.

"Zaruri ihtiyaç maddeleri dışında, fiyat mekanizmasının arz ve talep arasında denge sağlayan rolüne ve etkinliğine yaygın bir işlerlik kazandırılacaktır. Vergi dışı kalmış kazançların da meydana gelmesi önlenmiş olacaktır."

Fiyat mekanizmasının rolü ve etkinliğinin nasıl yaygınlaştırılacağının yanıtını, TÜSİAD tarafından hazırlanan "1980 Yılının Başında Ekonomik Bunalımdan Çıkış Yolu" adlı raporda bulmak mümkün. Raporda şöyle deniliyor:

"Fiyat politikasının amacı 'mal ve hizmet fiyatları ile ücretlerin yeni bir düzeyde dengeye getirilmesi ve bu nisbi dengenin korunmasını sağlayacak tedbirlerin alınmasıdır.'

Fiyat politikasının başarısı için:

— Kamunun fiyat kontrol düzeni değiştirilmelidir.

Fiyat kontrollarının kapsamı daraltılmalı, amaç temel mal ve hizmetlerde spekülatif fiyat hareketlerini önlemek olmalıdır.

İkili fiyat oluşumuna imkan verilmemelidir.

— KİT'lerin piyasa ekonomisi koşullarında çalışmaları sağlanmalı, fiyat tesbitinde KİT'ler serbest bırakılmalıdır."

TÜSİAD'ın raporu ile AP Hükümeti'nin programı, aynı anlayışın izlerini taşımaktadır. Zamlarla fiyat düzeyinin yükseltilmesi ve bu yoldan tüketimin kısıtlanması öngörülmektedir. Üretimi arttırmak sözleri, burada yalnızca söz olmaktan öteye bir anlam taşımamaktadır.

NOT...

Terörün milâdı

Türkiye'de ilerici, sol çevrelerin içine düştükleri, daha doğrusu düşürüldükleri belli başlı yanlışlar arasında, Türkiye'de şiddet olaylarının 1968'den itibaren başladığı şeklindeki bir görüş vardır.

Oysa biraz dikkat edilecek olsa, sermaye sözcülerinin de "şiddet olaylarına" başlangıç olarak 1968'leri "Milad" olarak seçtikleri görülecektir.

1968'ler belki emperyalizm ve yerli işbirlikçi güçlerin politik ve ideolojik olarak işçi sınıfı ve ilerici hareket içinde etkin ve aktif biçimde provokasyonel sonuçlar elde etmeğe başladıkları tarihin adıdır ama bunun öncesi yok mudur?

Emperyalizm ve yerli işbirlikçileri açısından Türkiye'deki sol hareketi, "öğrenci hareketi" ve yanı sıra "şiddet" imajıyla birlikte 1968'lerden itibaren takdim etmek, onların işlerine gelir elbette. Böyle olmalıdır ki, toplumun ileri gelişme doğrultusunda dinamiğini duyuran işçi sınıfının politik hareketinin belli bir aşaması tahrip edilerek, o noktadaki kargaşada, özünde burjuva ideolojik doku taşıyan "anarşizm" virajına sapılabilsin. Nitekim böyle olmamış mıdır?

Burada bir saplama daha yapalım ve Türkiye'de ilerici, demokrat, sol güçlerin genellikle 1968 öncelerine "ah ne güzel günlerdi o günler" demelerinin ve 1968'ler sonrasında da öteye beriye savrulmalarının nedenini bir kez daha düşünelim...

Cumhuriyet gazetesi yazarlarından, saygın bir kalemin sahibi İlhan Selçuk 21 Kasım 1979 günlü yazısında, son kanlı terör olaylarını konu ederken şöyle diyor:

"- 1968'den beri topluma ekilen CIA tohumları ürünlerini vermiştir, ama ben yine de merak ediyorum: 11 yıl önce üniversitedeki reformcu öğrenci hareketine tepeden bakarak, — Biz iti ite kırdırırız, solcuyu sağcıya boğdururuz — diye işin planlamasını yapanlar, acaba b günleri hesaplayabilmişler miydi?..."

Sormak gerek: Türkiye'ye CIA tohumlarının atılmasına 1968'de mi başlanmıştır?

O gün, "solcuyu sağcıya boğdurma" planını yapanların bugün hangi hesapları yanlış çıkmıştır?

Türkiye'ye CIA tohumlarının atılmasına çok önceki tarihlerde başlandığını Sayın Selçuk da kabul edecektir.

Ayrıca, emperyalizm ve yerli işbirlikçilerinin, Türkiye'deki öğrenci hareketlerine hiç de "tepeden" bakmayıp, mahir bazı kaynaklarla işin içine "mütevazi" ölçülerle karıştığını da hatırlatalım.

Biz İlhan Selçuk'un söz konusu yazısının sondan bir önceki cümlesine katılıyoruz: Gerçekten benzer planlar çok kullanılmış ama kullananlara bir hayır getirmemiştir...

Ancak, yüzlerce, binlerce ilericinin, yurtseverin, sosyalistin canı ve kanı üzerine kurulan bir faşist sofranın suçlularını temelde sınıfsal olarak görüyorsak da, bazı suçluları isimlendirmenin gereğine de inanıyoruz.

Günaydın Gazetesi yazarlarından Teoman Erel 26 Eylül 1979 günlü "Ya Şiddetin Kökeni, Ya Diktanın Pençesi" başlıklı yazısında, Faruk Sükan'ın, 1965 yılında başlatılan ve kısaca "iti ite kırdırmak" diye ifade edilen stratejinin üç mimarından biri olarak suçlandığına işaret ediyor.

Erel şöyle diyor:

"- O zaman İçişleri Bakanı olan Sükan'ın Cumhurbaşkanı Sunay ve zamanın MİT Başkanı Fuat Doğu ile birlikte güçlenen sola karşı sağı desteklemek ve örgütlenmesine yardımcı olmak politikasını başlatmışlardı.. "

O yıllarda gazetecilik mesleğinin olgunluk basamaklarına adımını atan Teoman Erel şöyle devam ediyor:

"- 1965'te devletin güvenliği ile ilgili toplantılarda bu strateji tartışılırken, Demirel'in bile endişeli ve tereddütlü olduğunu, buna karşılık Sükan'ın çok militan ve sert davrandığını, bu toplantılara katılanlardan dinlemiştik."

Burada önemli bir noktanın altını çizmekte bir kez daha yarar vardır. 1965'te, yetkilileri "Devletin Güvenliği" konusunda telaşa ve planlar yapmağa sevkeden sebepler nedir acaba?

Bunun altı çizilmedikçe bugünleri de kavramağa olanak yoktur. O da şudur: Türkiye işçi sınıfının politik hareketinin omurgalaşması. 1965 ortalarında TİP'in meclise gireceğinin anlaşılması üzerine koparılan feryadlar ve 1965 Ekim'inde yapılan seçimlerde 15 TİP milletvekilinin meclise girmesi ve kopan fırtınalar hatırlardadır.

Milli Birlik Grubu'nca 1961'de dışlanan 14'lerin, Alpaslan Türkeş reisliğinde 1964 sonlarında Türkiye'ye geri geldikleri, ya da getirildikleri ve 1965'lerden itibaren CKMP istilası ile silahlı komanda kamplarına yöneldikleri unutulacak mıdır? Evet 1965!... Teoman Erel'in yazısını okumağa devam edelim:

"- İlk komando kampları da o yıl açılmıştı Türkiye'de. Siyasette şiddet kullanılması da o sırada yoğunlaşmaya başlamıştı..."

Sayın İlhan Selçuk'un o yılları bilmemesi olanaksız.

Bugün kanlı terör konusunda haklı bir protestoyu dile getiren Selçuk'a, Erel'in son derece sağlıklı gözlemlere dayanan yazısından katıldığımız bir parçayı daha okuyalım:

"- Uygulamaya bulaşanlar, bulaşmasalar bile göz yumanlar ve onların etrafındaki üçüncü dördüncü derecede sorumlu kuşaklar, ister istemez şiddetin kökenine inilmesini önlemek için çok güçlü bir mukavemet cephesi oluştururlar. Bunların kimisi devlettedir, kimisi de parlamentoda..."

* * *

Türkiye'de emperyalizme ve faşizme karşı, ilkeli, sağlıklı, kalıcı güç ve eylem birliklerinin yaşamsallığının elle tutulur, gözle görünür zorunluluk haline geldiği bugünlerde, tarihi ve bu arada yakın tarihi çok iyi görüp değerlendirmemiz gerekli değil midir?

Suçlular, ortak iddianamemiz önünde hesap vermelidirler, vereceklerdir...

Ferhat Gün

ÖLÜM FÜZELERİNE HAYIR!

Şu günlerde, Avrupa kıtası halkları yeni bir seçimle karşı karşıya bulunuyor. Seçim şu konular üzerine: Avrupa gerginliğin yeniden artması ve yumuşamanın yokolması demek olan silahlanma yarışını gelecekte artırma yoluna mı gidecek, yoksa Helsinki ilkelerinin ilerde uygulanması ve derinleşmesi, yani silahların kısıtlanması, güvenliğin sağlamlaşması ve barış içinde yanyana yaşamanın geliştirilmesi yolunu mu izleyecek?

ABD'nin saldırgan çevreleri ve NATO yönetimi Avrupa halklarına ilk yolu dayatıyorlar. İkinci yolu ise Sovyetler Birliği, sosyalist topluluk üyeleri ve Avrupa kamuoyunun geniş çevreleri savunuyor. Birçok Batı Avrupa hükümet ve devleti bu ikinci yolun izlenmesinden yana, Özellikle de NATO kampında silah yarışı girdabına daha da çok sürüklenmeye hiç can atmıyorlar.

ABD ve NATO, Avrupa halklarına ne öneriyorlar? Bir yandan barışı güçlendirme, yumuşamayı sürdürme gereğinden sözediyorlar. Ancak bütün bunlar sözde kalıyor. Eylemide ise, Batı Avrupa ülkelerinin sözde adı geçen amaçlara ulaşmak için şimdi topraklarına nitelik olarak yeni Amerikan nükleer silahı yerleştirilmesini kabul ettikleri bilinlyor. Yaklaşık 600 orta menzilli nükleer silah taşıyıcısından sözediliyor.

Amerikan ve NATO planları, Sovyetler Birliği'nin son yıllarda Avrupa'daki orta menzilli nükleer araçlarını "aşırı derecede artırmış olması"nı kendine dayanak yapıyor. Oysa gerçekler bu "dayanağı" yerle bir ediyor: Son 10 yılda Sovyetler Birliği'nin Avrupa'daki orta menzilli nükleer silah taşıyıcılarının sayısı bir roket olsun, bir uçak olsun artmamıştır. Tersine, orta menzilli roket fırlatma araçlarının sayısı, bu roketlerin nükleer mermilerinin gücünde olduğu gibi, hatta bir miktar azalmıştır. Orta menzilli bombardıman uçaklarının sayısı da azalmıştır. Üstelik, Sovyetler Birliği diğer ülkelerin topraklarına bu araçları yerleştirmemektedir.

Bunlara karşılık, son 10 yılda Batı devletleri, Avrupa'daki silahlarının, özellikle Sovyetler Birliği topraklarına ulaşabilecek silahlarının sayısını artırmak ve bu silahları mükemmelleştirmek için pek çok şey yaptılar. Bu süre içinde Batı Avrupa'daki nükleer mermilerin sayısı iki kat arttı. Bu mermileri hedeflere (özellikle SSCB topraklarındaki hedeflere!) ulaştırabilecek ABD uçakları modernleştirildi. Avrupa'daki Amerikan askerlerinin sayısı da arttı. Şimdi ise ABD altı yeni Amerikan tümeni için yedek oluşturmak üzere Avrupa ülkelerine ek olarak silah ve cephane sokuyor.

Avrupa'ya yerleştirilmiş olanlara yaklaşık 600 yeni ABD nükleer roketinin eklenmesi ısrarla öneriliyor. NATO'nun bu son planının uygulanması gerçekte ne anlama gelir?

Bu, öncelikle Avrupa'da silahlanma yarışının yeniden kışkırtılması olacaktır. Aslında İngiltere, Federal Almanya, İtalya, Belçika ve Hollanda topraklarında nükleer başlıklı birkaç yüz süper modern roketin bulunmasının kıtadaki stratejik durumu NATO yararına değiştirebileceği ortadadır. sosyalist ülkelerin buna kayıtsız kalmalarının olanaksız olduğu ve karşı önlemler almak zorunda kalacakları da çok normaldir.

ABD ve NATO planlarının gerçekleştirilmesiyle çıkarlarına zarar verilmeyecek bir tek Avrupa ülkesi, bir tek Avrupa halkı yoktur. Avrupa'daki güç oranını bozmaya çalışmak yumuşama sürecinin temelini yıkmak demektir. Bundan kim kazanç elde edebilir? Yalnızca, Avrupa halklarının geleceğini tehlikeye sokacaklarına aldırmaksızın, Avrupa'yı kendi amaçlarına ulaşmak için bir savaş alanı haline dönüştürmek isteyen güçler.

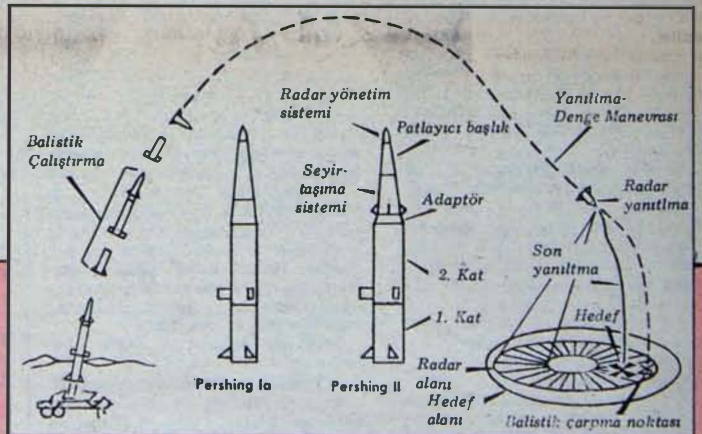
Kaldı ki, NATO'nun planları Helsinki ilkelerine de tamamen aykırıdır. NATO'nun öne sürdüğü önlemler, Avrupa'daki durumu gerginleştirebilecek ve genel olarak uluslararası atmosferi zehirleyecektir. Bu, Avrupa'daki işbirliğinin gelişmesini kaçınılmaz olarak etkileyecektir. İşin bu duruma dönüşmesinde kim kazançlı çıkacaktır? Elbette ki, Avrupa halkları değil...

Sovyetler Birliği'nin yeni barışçı girişimleri ve barış ve Avrupa halklarının güvenliği bakımından bu derece öneme sahip sorunlar konusunda görüşmelere başlama önerisi ise dünyada geniş destek gördü. Lahey'de yapılan NATO Nükleer Planlama Grubu toplantısında, NATO üyeleri arasında bile çatlama oldu. Hollanda Savunma Bakanı, Avrupa'daki nükleer silahlar konusunda Sovyetler Birliği'yle görüşme yapmadan roket yerleştirme konusunda karar alınmasına karşı çıktı. Danimarka ve Norveç temsilcileri, Hollanda'lı Bakanın konuşmasının bazı bölümlerini onayladılar.

Bu arada, çeşitli politik doğrultudaki pek çokparti, bir dizi ülkenin sendika ve kitle örgütleri, devlet ve politika adamları Sovyetler Birliği'nin girişim ve önerilerini desteklediler. Bunlar çok doğaldır; çünkü, Sovyetler Birliği'nin tutumu, halk kitlelerinin yaşamsal çıkarlarını, onların bir nükleer savaşa izin vermeme isteklerini ifade etmektedir.

Avrupa'da silahların azaltılmasına ilişkin Sovyet önerilerinin gerçekleştirilmesi yumuşamanın ve dünya barışının güçlendirilmesine doğru atılmış büyük ve önemli bir adım olacaktır.

Avrupa'nın barışsever kamuoyu mücadeleyi bırakmıyor ve "Amerikan roketlerine hayır!" diyor. ■

NATO'nun Avrupa'daki ölüm cephaneliği

* *3000 nükleer başlık (1-2 kiloton)*
16 km. menzilli 155 mm'lik 300-430 tank başlığında,
18 km. menzilli 1020-1400 203 mm'lik tank başlığında,
32 km menzilli 150-250 175 mm'lik tank ba

* 3000 nükleer başlık (1-2 kiloton)
  16 km. menzilli 155 mm'lik 300-430 tank başlığında,
  18 km menzilli 1020-1400 203 mm'lik tank başlığında,
  32 km menzilli 150-250 175 mm'lik tank başlığında kullanılıyor.

* 1000 nükleer başlık (40-400 kiloton)
  600 adet 135 km menzilli Sergeant roketinde kullanılıyor. (Sergeant ve Honest John füze sistemleri bugün "Lance füzeleri" yerlerine konularak kaldırılmıştır.)
  200 adet 900 km menzilli Pershing I roketinde kullanılıyor.

* Değişken etkili 2250 nükleer başlık.
  Yer ve hava silahlarıyla donatılmış 1000 bombardıman uçağında kullanılıyor.

* Toplam 60 depoda 7000 - 10000 nükleer başlık bulunuyor.

* Bunlardan 5000'i Federal almanya'da.
  (Fransa ve Büyük Britanya'daki nükleer başlıklarla roket silah sistemlerindeki ve NIKE-HERCULES sistemlerindeki nükleer başlıklar hesaba katılmamıştır. Sosyalist ülkelerdeki hedeflere karşı ABD Atlantik ve Akdeniz filolarındaki nükleer taşıyıcılarda 2500 nükleer başlık bulunmaktadır.)

Pershing II'ler nedir?

ABD bugün Batı Avrupa'da yaklaşık 900 km menzilli olan 180 "Pershing-I" tipi orta menzilli füzeyi yerleştirmiş durumda. Batılı askeri çevreler bu roketlerin modası geçmiş olduğunu ve SSCB içlerine ulaşacak menzile sahip olmadıklarınıiddia ediyorlar. Pentagon bunun için Martin Marietta Corp. silah tekeline "Pershing-II" tipi yeni orta menzilli roketler ısmarladı. Sadece bunların projeleri için 360 milyon dolar harcandı.

Gerçi her iki tip roketin isimleri aynı, ancak "Pershing-II"ler nitelik olarak tümüyle yeni silahlar. Bu roketlerin menzilleri 2500 km ve patlayıcı başlıklarının düştüğü yerlerde büyük etki gücü bulunuyor. Bu roketlerin ilk denemeleri daha 1977-78 yıllarında ABD'nin White Sands bölgesinde yapılmıştı. "Pershing-II"lerin bir başka özelliği de, "Pershing-I"lerin taşıma ve fırlatıcı sistemlerine sahip olmaları.

Projenin gerçekleştiricileri arasında Marietta Corp'un yanısıra Bendix firması, Goodyear, Hercules ve Singer Keatfott firmaları bulunuyor. Bu firmaların hepsi roketlerin değişik sistemlerini yapıyorlar.

Bu roketlerin Batı Avrupa'da yerleştirilmeleri, hükümet temsilcilerinin ifadesine göre "ABD'nin ilk kez Avrupa kıtasından SSCB'deki hedeflere karşı Atom silahlarıyla saldırabilmesini mümkün kılacak." "New York Times" bunu şöyle belirtiyor: "Bu silahın yeni niteliği ve Batı Avrupa'da yerleştirilmesi "Batı stratejisinde önemli bir değişikliği anlatıyor, çünkü şimdiye dek ABD Avrupa kıtasında bu tür silahları ilk kez depo ediyor."

YENİ ABD FÜZELERİNE HAYIR!

ABD'nin NATO üyesi Avrupa ülkelerine orta menzilli Pershing-2 ve Cruise füzelerini yerleştirme kararı üzerine Dünya Barış Konseyi'nin başlattığı uluslararası eylem kampanyası, tüm dünyada barış güçlerince destekleniyor.

27 Kasım tarihini bu yeni ABD füzelerine karşı uluslararası eylem günü olarak ilan eden Dünya Barış Konseyi, tüm dünya barış güçlerini ve barışseverlerini mücadeleye çağırdı.

Türkiye'de de tüm barış güçlerini ve barışseverleri harekete geçiren kampanya "ÖLÜM FÜZELERİNE HAYIR" adıyla yürütülüyor.

Barış Derneği, TİP ve TSİP tarafından ortaklaşa planlanan ve örgütlenen eylem birliği, sendikaların, meslek ve kitle örgütlerinin de geniş çaplı desteğini sağladı.

İstanbul, Ankara, İzmir, Eskişehir, Bursa gibi illerde açık hava, kapalı salon toplantıları; panel ve benzeri eylemlerle sürdürülecek olan "Ölüm Füzelerine Hayır" kampanyası tüm yurtta da imza kampanyaları, füzeleri protesto eden kartların NATO Güneydoğu Kara Kuvvetleri Komutanlığı'na postalanması eylemleriyle yaygınlaştırılıyor.

İstanbul'da merkezi olarak planlanan ortak eylemler tüm yurtta Barış Derneği, TİP, TSİP ve eylemi destekleyen kitle örgütleriyle birlikte yürütülüyor.

Yürüyüş'ün yayına hazırlandığı sırada, kampanyanın ilk adımı olarak 24 Kasım günü İzmir'de barış güçleri tarafından "Ölüm Füzelerine Hayır" miting ve yürüyüşünün yapılacağı açıklandı. Konak Alanı'ndan Heykel'e kadar yapılacak yürüyüşten sonra, hazırlanan ortak bir deklerasyonun Barış Derneği Genel Sekreteri Enis Coşkun tarafından okunacağı; mitingte ayrıca TİP Merkez Yönetim Kurulu Üyesi Vedat Pekel, TSİP Bölge Temsilcisi Turgut Koçak ve Barış Derneği İzmir Temsilciliği adına Cemal Kıral'ın konuşacağı bildirildi.

Öte yandan 25 Kasım günü Bursa'da bir kapalı salon toplantısı, 27 Kasım günü Ankara'da "Avrupa Güvenliği ve Silahsızlanma" konulu bir panel, ve yine 27 Kasım'da Eskişehir'de bir kapalı salon toplantısı ile 28 Kasım günü İstanbul'da Tepebaşı Gazinosu'nda kültür ve sanat etkinliklerinin sergilendiği kapalı salon toplantısının yapılacağı açıklandı.

TÜM BARIŞ GÜÇLERİNE DUYURU

YENİ ABD FÜZELERİNE HAYIR

TÜM BARIŞSEVERLERİ, İLERİCİLERİ,
DEMOKRATLARI, YURTSEVERLERİ
ABD'NİN DÜNYA BARIŞINI TEHDİT EDEN
YENİ SALDIRI PLANLARINA KARŞI DURMAYA
"YENİ ABD FÜZELERİNE HAYIR"
KAMPANYASINA KATILMAYA ÇAĞIRIYORUZ

GÜNDÜZ MUTLUAY	ENİS COŞKUN	ÇAĞATAY ANADOL
Türkiye İşçi Partisi Merkez Haberalma, Propaganda ve Basın Bürosu Sekreteri	Barış Derneği Genel Sekreteri	Türkiye Sosyalist İşçi Partisi Eğitim Propaganda Sekreteri

AVRUPA HALKLARI ÖLÜM FÜZELERİNE KARŞI

NATO'nun bazı Avrupa ülkelerine nükleer başlıklı füzeler yerleştirme kararı almasından sonra dünyada bu karara karşı oluşan tepkiler yoğunlaşarak sürüyor.

Güney Kıbrıs'da Kıbrıs Barış Konseyi tarafından, İngiliz üslerine yerleştirilmek istenen roketlere karşı 2-9 Aralık tarihlerinde bir kampanya açıldı. Kuzey Kıbrıs'da ise, geçtiğimiz hafta yapılan bir açıklamayla İngiliz üslerine sözkonusu roketlerin yerleştirilmesine karşı çıkan CTP'den sonra Toplumcu Kurtuluş Partisi DEV-İŞ ve Barışseverler Komitesi de NATO'nun bu kararını protesto ettiler.

Öte yandan İtalya Silahsızlanma Komitesi Roma'da bir miting düzenleyerek, Amerikan roketlerinin Batı Avrupa'ya yerleştirilmesini kınadı. NATO'nun Batı Avrupa'yı ve İtalya'yı bir roket rampasına dönüştürme çabalarına dikkat çekilen mitingde, Sovyetler Birliği'nin Avrupa'da nükleer silahları kısıtlamayı öngören önerilerine kulak verilmesi istendi.

Atina'da düzenlenen mitingde de NATO'dan çıkılması, ABD üslerinin kaldırılması istendi. Atina'daki ABD Büyükelçiliği'ne doğru yürüyüşe geçen topluluğu ordu ve polis birlikleri önledi.

Dünya Sendikalar Federasyonu tüm dünya işçi ve emekçilerini NATO roketlerine karşı mücadeleye çağırdı. DSF'nin Berlin'de yaptığı toplantıda Amerikan roketlerinin soğuk savaşa dönüşe yol açacağına ve silahlanmayı kışkırtacağına dikkat çekildi ve barış mücadelesinin dünya işçi ve emekçileri için yaşamsal öneme sahip olduğu belirtildi.

Paris'de toplanan Fransa Barış Konseyi, başta ABD olmak üzere NATO'nun militarist çevrelerinin silahlanma hazırlıklarına karşı Fransız Barış Hareketi'nin kayıtsız kalmayacağını açıkladı.

Kanada'da Toronto'da düzenlenen Amerikan roketlerini protesto mitinginde NATO'nun bu planından vazgeçmesi istendi. Mitingde konuşan Kanada Komünist Partisi Genel Sekreteri Kashtan, NATO'nun yeni roketlerinin yeni bir silahlanma dönemi başlatacağını söyledi.

ABD de ise çeşitli kitle örgütleri yeni NATO planının Kongrede onaylanmasını engellemek için ülke çapında bir kampanya açmayı kararlaştırdılar.

BELÇİKA SAVAŞIN DEĞİL BARIŞIN KARARGAHI OLMALIDIR

Amerikan Pershing-2 ve Cruise roketlerinin Batı Avrupa ülkelerine yerleştirilmesine ilişkin NATO projesi, Aralık ayının ortalarında NATO karargahlarının bulunduğu Belçika'nın başkenti Brüksel'deki Bakanlar Konseyi toplantısında karara bağlanacak. Nükleer roketlerinin yerleştirilmesinin planlandığı ülkelerden de biri olan Belçika'da, bu yeni savaş kışkırtıcılığı projesine karşı Dünya Barış Konseyi'nin eşgüdümündeki uluslararası eylem güçlenerek sürüyor. Belçika'nın barış güçleri, ülkelerinin bir savaş değil barış karargahı olması için yığınsal mücadeleyi yükseltiyorlar.

Belçika Barışı Savunma Birliği'nin yürüttüğü mücadele programı 9 Aralık'ta Brüksel'de nükleer füzelere karşı uluslararası bir gösterinin düzenlenmesiyle tamamlanacak. Öte yandan Belçika Komünist Partisi Başkanı Louis Van Geyt'in önümüzdeki günlerde Belçika hükümetine konuyla ilgili bir soru yönelteceği bildiriliyor.

Yukarda Belçika Barışı Savunma Birliği tarafından "Belçika'da Nükleer Füzelere Hayır!" sloganıyla düzenlenmiş bir afişin fotoğrafı görülüyor.

Behice Boran'ın Yürüyüş'e özel demeci

Türkiye İşçi Partisi Genel Başkanı Behice Boran ABD'nin savaş kışkırtıcısı son girişimleri üzerine Yürüyüş'e özel bir demeç verdi: Boran şöyle dedi:

"Dış dünyada yer alan önemli olaylar, yeni hükümetin kuruluşu ve Meclis'te program konuşması arasında yine gözden kaçırılıyor. İran'daki Amerikan Elçiliği'nin işgali dolayısıyla Amerika Birleşik Devletleri'nin bu ülkeye askeri müdahalesi olasılığı ABD Başkanı tarafından açıklanmış ve diğer yetkililer tarafından doğrulanmış bulunuyor. Bu sabahki ajanslar, böyle bir müdahale halinde Portekiz'in Azor Adaları'nın Amerikan uçaklarınca kullanılmasına müsaade olunacağı haberini verdi. Türkiye'de ne oluyor? Portekiz ile işi halletmenin yoluna giden Amerika Birleşik Devletleri'nin Türkiye ile bu konuda temaslarda bulunmaması düşünülemez. Türkiye'deki üsler ve özellikle de İncirlik üssü ön plana çıkmaktadır. Dış taahhütlerimize sadık kalacağız diyen Demirel hükümeti sözkonusu üslerin İran'a askeri müdahalede Amerika Birleşik Devletleri tarafından kullanılmasına müsaade edecek midir? Sağcı gazetelerin Kabe baskınının sorumluluğunu Şii'lere ve hatta Humeyni'ye yükleme çabaları böyle bir müdahale lehine kamuoyunu hazırlama gayreti olabilir. Son derece tehlikeli gelişmelerin Türkiye'yi içine alabilecek şekilde oluştuğu bugünlerde, Demirel hükümeti Türkiye'deki İncirlik üssünün ve diğerlerinin İran'a ve genelinde Ortadoğu'ya yapılacak bir Amerikan müdahalesi için kullanılmasına müsaade olunmayacağını hiçbir tereddüde mahal bırakmayacak bir kesinlikle açıklamalıdır."

Bugün ölüm füzelerinin ülkemize yerleştirilmesine karşı yığınsal eylemleri gerçekleştiren Türkiye barış hareketinin köklü bir geçmişi ve mücadele geleneği var. Türkiye barış hareketi ilk örgütlü çıkışını Türk Barışseverler Cemiyeti'nin kuruluşu ile 14 Temmuz 1950'de yaptı. Türk Barışseverler Cemiyeti'nin yayın organı olan Barış dergisi, Türkiye barış güçlerinin emperyalizmin ve gericiliğin savaş tehdidine karşı yükselen gür sesini oluşturuyordu.

Amerikan emperyalizminin Uzak Doğu'daki çıkarlarını kollamak için Kore'ye asker gönderilmesinin karşısına çıkmak, Türk Barışseverler Cemiyeti'nin kuruluşundan sonraki en temel görevi oldu. Türkiye barış güçlerinin dünya barışseverleriyle elele gerçekleştirdikleri bu karşı çıkış, 28 Temmuz günü dağıtılan 24.000 bildiride ifadesini buldu. Paniğe kapılan gerici iktidar, derneği kapatırken, başta dernek başkanı Behice Boran olmak üzere, derneğin yöneticileri ağır cezalara çarptırıldı. Boran askeri-siyasi mahkemede yargılandı ve üç kez serbest bırakılıp, yeniden tutuklandı.

Dünyada ve Türkiye'de barış hareketi sağlam ve köklü temeller üzerinde yükseliyor.

9 KASIM 1979 GÜNÜ ABD BİLGİSAYARLARI DÜNYAYI NÜKLEER BİR FELAKETİN EŞİĞİNE GETİRDİLER. BU OLAY, AVRUPA RADYO VE TELEVİZYON HABER PROGRAMLARINDA GEÇİŞTİRİLDİ. OYSA BİLGİSAYARLARIN VERDİĞİ YANLIŞ ALARM ÜZERİNE ÇEŞİTLİ ABD ÜSLERİNDEN HAVALANAN F-101 ve F-106' LARIN NÜKLEER TETİĞİ ÇEKMESİNE ÇEYREK KALMIŞTI. YANLIŞ ALARMDAN DÖNÜŞTE BİRKAÇ DAKİKA DAHA GECİKİLSE, ÖRNEĞİN BİR BRÜKSEL'İN, BİR AMSTERDAM'IN, BİR LONDRA'NIN DA KARŞILIKLI NÜKLEER DARBELEME ZİNCİRİ İÇİNDE PAYLARINI ALMALARI, DÜNYANIN BU HABERİ "ATLAYAN" RADYO, TELEVİZYON, GAZETE YÖNETİCİLERİNİN BAŞLARINA DA YIKILMASI HİÇTEN DEĞİLDİ...

●

BELÇİKA'DA VMO VE FRONT DE LA JEUNESSE ADLI FAŞİST ÖRGÜTLER, BELÇİKA JANDARMASININ DA YARDIMIYLA DİLEDİKLERİ GİBİ ÇALIŞIYORLAR. PARTİ VE DERGİ BİNALARINI BASIYORLAR, İLERİCİ KİŞİLERİ ÖLDÜRÜYORLAR, KAÇIRIYORLAR, İŞKENCE YAPIYORLAR... YABANCI İŞÇİLERE SÜREKLİ SALDIRILAR DÜZENLİYORLAR... BELÇİKA'LI FAŞİST ÇETELERLE BOZKURT ÇETELERİ, IRKÇILIKLARINDAN ÖTÜRÜ BİRBİRLERİNE DÜŞMAN OLSALAR DA, İLERİCİLER SÖZKONUSU OLUNCA İÇ ÇELİŞKİLERİNİ BİR YANA İTİYORLAR...

●

YAKINLARDA CENEVRE'DE BİR BAŞ-BİLGİSAYARIN HİZMETE SOKULMASI 'DÜŞÜNÜLÜYOR. ALMANYA'NIN, BELÇİKA'NIN, FRANSA'NIN, İNGİLTERE'NİN BİLGİSAYARLARI ELLERİNDE NE VARSA, BU BAŞ-BİLGİSAYAR'A AKTARACAKLAR. KAPİTALİST AVRUPA ÜLKELERİNDE KİM YAŞIYORSA, ADIM ATIŞLARI, NEFES ALIŞLARI BİLE SANİYESİ SANİYESİNE İZLENECEK.

Bilgisayarlı militarizm bilgisayarlı demokrasi

DOĞAN ÖZGÜDEN

14 Ekim seçim sonuçları, "umut" kesilip de umutları boşa çıkartan sosyal demokrasi'nin iflasını belgeledi. Yaz tatilinde Türkiye'den "Yaktı bizi Karaoğlan!" diye dertlenerek dönen işçiler, "Yandı şimdi Karaoğlan" diye hüküm düşüyorlar. Sağın ilerlemesi kaygı uyandırıyor ama, bir yandan da sahte umutların iflasının sağlıklı bilimsel sosyalist hareketin gelişmesine yolaçacağı, sağcı iktidarların ömrünün pek uzun olmayacağı inancı hayli yaygın.

1979, sadece Türkiye'de değil, genel olarak tüm kapitalist Avrupa ülkelerinde sosyal-demokrasinin gerilediği, sağ'ın ise genel bir ilerleme gösterdiği yıl. Bu olgu aritmetik ifadesini Haziran'da yapılan Avrupa Parlamentosu seçimlerinde gösterdi.

Sağ'ın ilerlemesi, "Hür Dünya" denilen emperyalist blokun Avrupa kesiminde burjuva demokrasisinin biçimsel kurallarını dahi ayaklar altına alan uygulamalara da ivme kazandırdı.

ABD emperyalizminin körüklediği militarizm ile faşizm, burjuva demokrasisinin vitrinlerinde atbaşı tırmanıyor. Avrupa bürokrasisinin merkezleştiği Rue de la Loi'nin görkemli "building"lerinde Pershing ve Cruise nükleer füzelerini Avrupa'nın kalbine yerleştirme pazarlıkları sürdürülürken, faşist Flaman komandoların tozlu çizmeleri Ardennes Dağları'nın tozlu patikalarından Brüksel'in, Anvers'in göçmen işçinin alınteriyle yıkanmış caddelerine iniyor.

Bu "geriye sayış" süreci içinde, kamuoyu oluşturan kitle iletişim araçları, televizyonu, radyosu, gazetesiyle, kitlelere kaderci bir teslimiyet aşılamak için ellerinden geleni ardlarına koymuyorlar.

O kadar ki, 9 Kasım 1979 günü ABD bilgisayarlarının dünyayı nükleer bir felaketin eşeğine getirmesi haberi dahi, Avrupa televizyon ve radyo haber programlarında ya hiç yer almadı ya da en aşağı sıralarda ayrıntı bir haber olarak geçiştirildi. Oysa bilgisayarların verdiği yanlış alarm üzerine çeşitli ABD üslerinden havalanan F-101 ve F-106' ların nükleer tetiği çekmesine çeyrek kalmıştı. Yanlış alarmdan dönüşte birkaç dakika daha gecikilse, örneğin bir Brüksel'in, bir Amsterdam'ın, bir Londra'nın da karşılıklı nükleer darbeleme zinciri içinde paylarını almaları, dünyanın bu haberi "atlayan" radyo, televizyon, gazete yöneticilerinin başlarına da yıkılması hiçten değildi. Ama onlar için, Kamboçya ve Vietnam'a karşı Pol Pot canilerini savunmak, son İran olaylarını gözüyaşlı yorumlarla yansıtırken Şah'ın geçmiş tüm cürümlerine sünger çekmek, barış yolunda Sovyet önerilerini hasıraltı edip Pentagon'un "Sovyet tehdidi" safsatalarına çanak tutmak daha ağır basıyordu.

Hesap meydandaydı... Tam yeni nükleer başlıklı füzelerin Kuzey Avrupa ülkelerine yerleştirilmesi tezgahlanırken böyle bir skandalın "önemiyle orantılı" biçimde yansıtılması, kamuoyunu karşıya geçirtebilir, Pershing'ler, Cruise'ler Sam Amca'nın elinde kalabilirdi. Öyleyse haberi "bile bile atlamak" gerekirdi...

CROİSSANT SKANDALI'NDAN GRAİNDORGE SKANDALI'NA...

Böylesi vurdumduymaz ve aymaz bir ortamda, burjuva devletinin iç baskı organları da gemi iyice azıya almış durumda. Ulusal ve uluslararası parlamentolarda tekellerin çıkarları lehine kalkan ellerin sayısı artıyor, işçi sınıfı aleyhine getirilen ekonomik ve sosyal önlemlere sosyal-demokrat partilerin dahi utangaç "evet" sesleri yükseliyor, otuzdört yıl önce Nazi çizmelerinin sürüklenerek terkettiği caddeleri şimdi neo-faşistlerin çizmeleri dövüyor.

Faşist tırmanış, Ağustos sonunda Brüksel'de genç bir avukatın tutuklanmasıyla Belçika kamuoyunun tartışma gündemine girdi.

Alman Avukat Croissant'ın Bundesrepublik'in baskıcı adalet düzenine karşı çıktığı için başına gelenler anılardadır. Michel Graindorge da, herhangi bir siyasal örgütün üyesi olmamakla beraber demokratik hakların savunulmasında daima ön safta bulunmuş, özellikle Belçika polis ve adalet sisteminin antidemokratik işleyişine karşı sistemli mücadele vermiş genç ilerici bir avukat.

Graindorge, mesleği gereği, bir gangsterin de avukatlığını üstlenmiş. Gangster Besse, geçenlerde Paris'te bir polis ordusu tarafından kuşatılarak öldürülen Fransa'nın en ünlü gangsteri Mesrin'in yardımcısı.

İşte bu Besse, 26 Temmuz' daki duruşması sırasında, Brüksel Adalet Sarayı'nın Labirent örneği koridorlarında tüm güvenlik kuvvetlerini atlatarak kaçmayı başardı. Yıllardır Graindorge'a diş bileyen Belçika polisi, başsavcılığı ve jandarması bu olayı, genç avukatın canına okumak için mükemmel bir fırsat saydı. Önce Besse'in kaçışını organize ettiğini ileri sürerek Graindorge' u ve yardımcılarını, elde hiçbir ciddi kanıt olmadığı halde, arka arkaya tutukladılar. Belçika'nın belki Türkiye'ninkinden de geri hukuk sistemine göre, ağır cezalı kovuşturmalarda tutuklu bir ay süreyle avukatıyla bile görüştürülmediği için, bu tecrit süresinde "iftira et, izi kalır" hesabıyla Graindorge hakkında sansasyon basınına akla hayale gelmedik iddialar sızdırıldı. "Kızıl Ordu" Fraksiyonu'nu Belçika'da örgütlemekten tutun da, NATO eski

DİSK antifaşist mücadele görevlerine sarılmalıdır

DİSK yönetiminin, yeni bir siyasi parti kuruluşuna önderlik etme konusundaki açıklaması üzerine yorumlar geçtiğimiz hafta da devam etti. Sınıf sendikacılarının temsilcileri, sosyalist siyasal hareket içinde yer alan akımların yayın organları, DİSK'in siyasal parti kurma girişiminin işçi sınıfının çıkarlarına aykırı niteliğini ortaklaşa vurguladılar. Bu konuda ortaya çıkan geniş kapsamlı görüş birliği, sınıf hareketini bölmeye ve zayıf düşürmeye yönelik girişimlerin yalnız bırakılması yolunda olumlu gelişmelerin de habercisi oldu.

DİSK Genel Başkanı Abdullah Baştürk'ün önceki Perşembe günü, DİSK Yönetim Kurulu'nun daha önceki açıklamasını "tavzih etmek' amacıyla yaptığı, ancak yine önceki açıklamayı doğrulayıcı nitelikte olan açıklaması üzerine TİP Başkanlık Kurulu 17 Kasım günü bir bildiri yayınladı. Bildiride, DİSK üst yönetiminin temel yanılgısının ikinci açıklamada da devam ettiği belirtilerek, bilimsel sosyalist hareketin tekleşmesi sorununun çözümünün, yoğun ideolojik ve politik çalışmaları gerektirdiği ve bilimsel sosyalist platformda yer alan politik örgütlerin kendi aralarında yürüteceği çalışmalarla sağlanacağı vurgulandı. Bildiride şöyle dendi:

"DİSK üst yönetimi yaptığı ikinci açıklama ile amacının bir parti kurmak olmadığını, birliği sağlamak olduğunu açıklamış bulunuyor. Bu açıklama, parti kurma girişimine karşı DİSK'e bağlı sendikalar ve DİSK tabanından gelen yoğun tepkilerin sonucu olarak ve şimdilik geriye atılmış bir adım değilse, burjuvaziyi çok memnun edecek ve işçi sınıfımızın ekonomik, politik hareketine ihanete dönüşecek bir yanlıştan kurtulmanın işareti sayılabilir.

"Ne var ki, DİSK üst yönetiminin temel yanılgısı bu ikinci açıklamada da devam etmektedir. Sendikalarla işçi sınıfı partisinin işlevlerinin farklılığını gözardı etmenin bir sapma olduğunu belirten DİSK üst yönetimi, şimdi de, bir sendikal hareket olarak bilimsel sosyalist hareketin tekleşmesi ve birliği gibi bir konuda görev üstlenmeye çalışır görünmektedir. DİSK üst yönetimi böylece kendi söyledikleri ile de çelişkiye düşmektedir."

TİP Başkanlık Kurulu'nun bildirisinde daha sonra şu görüşe yer verildi:

"Bilimsel sosyalist hareketin tekleşmesi sorunu, burjuvazinin her türlü saptırma girişimleri püskürtülerek ve bilimsel sosyalist ilkelere titizlikle sahip çıkılarak yoğun ideolojik ve politik çalışmalar sonucu mutlaka gerçekleştirilecektir. İşçi sınıfımızın yaşamsal çıkarları bakımından çok önemli olan, böylesine yoğun ideolojik ve politik çalışmaları gerektiren ve Türkiye somutunda karmaşık ve çok yanlı görevler içeren bu sorun, açıktır ki, bilimsel sosyalist platformda yer alan politik örgütlerin kendi aralarında yürüteceği çalışmalarla çözüme kavuşturulacaktır. Sadece iyiniyetlerin değil, bilimsel sosyalist ideolojinin ve ilkelerin egemen kılınması ile ancak bu sorun aşılacaktır. Yoksa DİSK'in ikinci açıklamasında da belirtildiği gibi, 'farklı siyasi görüş ve dinsel inanç taşıyan işçileri bir araya getiren sendikalara işçi sınıfı partisi görevleri yüklenmek istendiğinde sendika olma özelliğini yitirirler'. DİSK üst yönetimi ikinci açıklaması ile de böyle bir sonucu verecek yanılgısını sürdürmekte ve kendisine bir işçi sınıfı partisi işlevini yüklemektedir.

"DİSK üst yönetimi ağır sorumluluklar yükleyen yanılgısından dönmek, ileri sendikal hareketin içine düşürüldüğü zaaflardan kurtarılması yolunda ciddi adımlar atmak, ekonomik-demokratik alandaki görevlerini yerine getirmek, ileri sendikal hareketin birliğini savunmak, anti-faşist, anti-emperyalist mücadelede üzerine düşen görevlere dört elle sarılarak çalışmaları fiilen durmuş bulunan demokratik platforma tekrar işlerlik kazandırmak durumundadır."

başkomutanı General Halg'e sulkast düzenlemeye kadar tüm "faili meçhul" olaylar genç avukatın sırtına yıkıldı.

Bu tutuklama, 'Polisler Avrupası" yaratma kampanyasının da artık hangi boyutlara ulaştığını somut olarak gösterdi. Avrupa Konseyi'nce onaylanan "Terörizme Karşı Avrupa Konvansiyonu"nun kendilerine tanıdığı yetki ve ayrıcalıkları sonuna kadar kullanan çeşitli ülkeler polislerinin artık aynı yöntemlerle merkezi şekilde hareket ettikleri görüldü: Hangi ülkeden ve hangi inançtan olursa olsun, bir kişi polis düzenine karşı mı çıkıyor, "terörist' yaftası hazır. İşte Graindorge, Alman ve Belçika polislerinin çokuluslu olarak yürüttükleri sindirme ve gözdağı kampanyasında ustalıkla seçilmiş hedeflerden biri.

Konvansiyon'a göre polisten "terörist" damgasını yiyince, kişinin, o konvansiyona imza koyan hiçbir ülkede barınması olası değil. Türkiye'de bu ülkelerden biri...

JANDARMA GENERALİNİN BİLGİSAYARLARI

Bu adil skandal sürüp giderken, bir de "jandarına skandalı" patlak verdi Belçika'da.. Belçika jandarmasının statüsü, Türkiye' dekinden oldukça farklı Şehirler de dahil ülkenin her yerinde asayiş işlerini merkezi şekilde yürüten tek güvenlik örgütü bu. Adi zabıta olaylarından tutun da, en karmaşık siyasal olaylara ve istihbarat işlerine kadar her alanda söz sahibi; bir bakıma "devlet içinde devlet!"

Bu askeri aygıtın başında ise, görünüşüyle Şili'nin Pinochet'sine pek benzeyen Fernand Beaurir adında bir general bulunur. İşte bu general, jandarma kuvvetlerini modernize etme kararı vermiş ve işe önce istihbarat şebekesini bilgisayarla donatmakla başlamış. Şimdi Belçika'nın tüm jandarmaları, elde kağıt kalem, bilgi toplamakla, kumbaraya para atar gibi generalin bilgisayarına bilgi depo etmekle meşguller.

Nasıl bilgiler? Sendikacılardan, yabancı işçilerden, sosyalist ülkelere turistik seyahat yapmış olanlardan tutun da "aşırı" diye bilinen kişilere kadar herkes hakkında ne türden bilgi edinilebilirse hepsini bilgisayara depoluyorlar.

General Beaurir bilgisayarlarıyla çok iftihar ediyor. Televizyonda kendisiyle mülakat yapan bir gazeteci sendikacıların fişlenmesinden şikayet edecek oldu. Fakat Pinochet'nin Avrupa versiyonu, gayet pişkin, "arzu ederseniz patronları da fişleriz. Siz isteyin, kimi isterseniz fişleyelim," diyerek sadece kendisinin kahkahalarla güldüğü espirilerle gazetecinin sorusuna ağzına tıkayıverdi!

Patronları bile fişleyebilecek güçteki bu jandarma komutanının bilgisayarları, her nedense bu arada bazı kişileri fişlemeyi unutmuş. Örneğin, Ardennes Dağları'nda ünilformalı, silahlı komando savaşı talimleri yürüten Flaman faşistlerini... Oysa, Belçika Anayasası'na göre, bir örgütün para-militer gruplar oluşturması, yasak ve kapatılma nedeni. Ama generalin bilgisayarı herhalde çok meşgul olduğundan bunları atlamış. Münasebetsizlik bu ya, tam General Beaurir televizyonda bilgisayarlarının mezlyetlerini sayıp dökerken, işbu ünlformalı ve silahlı Flaman faşist komandoları, Fransızca konuşanların çoğunlukta olduğu Fourons Kasabası'nı güpegündüz basıp Belediye Binası'nı işgal ediverdi. Hem de, son aylarda kızışan dil kavgasından ötürü Fourons jandarma birliklerinin sürekli denetimi altındayken...

HERYERDE FAŞİST VAR

Türkiye'li müzikseverler de iyi bilirler. Belçika'nın yetiştirdiği ünlü hafif müzik sanatçısı Adamo'nun bir şarkısı vardır: "Her yerde kar var!" Belçika radyo ve televizyonlarında sık çalınır.

Ama şu sırada Belçika'nın her yerinde kar değil, faşist var.

Fourons'u basan Flaman faşist komandoları bir ayrı kol. Örgütlerinin adı VMO. Ama bir de Frond de la Jeunesse kolu var ki, o da Belçika'nın fransızca konuşan kesimini faşistleştirmek için faaliyette. (Haksızlık etmemek için, son aylarda Belçika'nın hemen her yerinde örgütlenen bizim Bozkurt'ları saymayı da ihmal etmeyelim.)

Aslında tüm bunların varlığından haberdar olmak için bilgisayara falan da gerek yok. Front de La Jeunesse zaten açık açık bir kaç kez Belçika Komünist Partisi'nin merkezini basmış, tekerlekli istavroz amblemini de duvara resmetmeyi ihmal etmemişti. Bu güz aylarında da BKP organı le Drapeau Rouge Gazetesi'nin şenliğine katılan ilerici bir genci güpegündüz kaçırıp Front de la Jeunesse merkezinde saatlerce işkenceden geçirmişlerdi.

VMO örgütünün Ardennes Dağları'nda yaptıkları silahlı eğitimlerin fotoğrafları ve belgeleri solcu Pour Dergisi'nde açıklanmış, komandoların nerelere baskın yaptıkları, hangi olayları çıkardıkları, tarih tarih, saat saat

Belçika Flaman bölgesinin faşist örgütü VMO'ya mensup komandoların Ardennes Dağları'nda kurduğu üniformalı-silahlı eğitim kampı

belirtilmişti. VMO çetelerinin basıp molotof kokteyliyle tahrip ettikleri yerlerden biri de, Anvers şehrindeki bir Türkiye'li işçi kahvesiydi. " Belçikalı'nın ekmeğini elinden alana ölüm" naraları atarak, Ardennes dağlarında yedikleri karavananın, gördükleri eğitimin hakkını vermek istemişlerdi. (Yani artık Belçika'daki Türkiyeli işçiler, Türkiye'li ilericiler iki ateş arasında. Bir yandan Belçika'lı faşist çeteler, öte yandan Bozkurt çeteleri. Aslında iki faşist grup da, ırkçılıklarından ötürü, birbirine düşman. Ama söz konusu ilericiler olunca, Euro-droite (Avrupa sağı) kesilip iç çelişkileri bir yana itiveriyorlar.)

YA BİLGİSAYARLAR HATA YAPARSA?

Tüm bunlar belgeleriyle biliniyordu, ama önemli olan generalin bilgisayarlarıydı. Elektronik ucubeler böyle çetelerin varlığını göstermiyordu. Generalin bilgisayarlarının derdi, VMO, FJ ya da Bozkurtlar değildi. Tehlike, Avukat Graindorge gibi ilerici, demokrat aydınlar, sendikacılar, yabancı işçilerdi... Pour Dergisi'ydi... Nitekim silahlı eğitimin belgeleri ve fotoğrafları yayınlanınca, jandarmalar VMO' nun, FJ'nin merkezlerini basacak yerde, Pour Dergisi yönetim yerini basarak bilgisayarlara meydan okumağa kalkışan solcu yazar-çizer takımına haddini bildiriverdi!

Belçika'da olup bitenler bu ülkeyle sınırlı da değil. Avrupa' nın diğer burjuva demokrasilerinde de aynı uygulamalar beş aşağı beş yukarı sürüp gidiyor. Bir elde "Terörizme Karşı Avrupa Konvansiyonu", öteki elde boy boy, çeşit çeşit bilgisayarlar.

Söylenti o ki, bu bilgisayarlı demokrasi uygulaması ulusal sınırlar içinde de kalmayacak . Yakınlarda Cenevre'de bir baş-bilgisayar hizmete sokulacak. Sigorta şirketlerinin reassürans şirketlerine sigortalanmaları gibi, Almanya'nın, Belçika'nın, Fransa' nın, İngiltere'nin bilgisayarları ellerinde ne varsa, bu baş-bilgisayar'a aktaracaklar. Kapitalist Avrupa ülkelerinde kim yaşıyorsa, (Sükan'ın kulakları çınlasın) adım atışları, nefes alışları bile saniyesi saniyesine izlenecek.

Bir yanda bilgisayarlı militarizm, öte yanda bilgisayarlı demokrasi.

Çokuluslu şirketler Avrupa' sında barış ve demokrasi davası güvence altında demektir!

Yalnız bir nokta var. Bilgisayar da eninde sonunda insan yapısı. Ya hata yaparsa?

Pentagon'unkiler yaparsa pek taşa değil. Nasıl olsa nükleer bir katastrofla dünyanın sonu gelmiş demektir. Bilgisayarı yapanın da, kullananın da, "Sovyet tehdidi" diye isteri krizleri geçirerek kendilerini bilgisayarların müşfik kollarına atanların da "ah, vah!" edecek vakti ve hali olmayacak.

Jandarmanın bilgasayarı hata yaparsa?... Bu satırları yazarken Belçika televizyonu bir haber veriyordu:

Belçika'yı Fransa'ya bağlayan E-41 otoyolunda üç genç bir benzin istasyonunda dururlar. Depoyu doldurttuktan sonra bedelini çekle ödemek isterler. Benzinci itiraz edecek olur, fakat üzerlerinde para olmadığı için çeki kabullenmek zorunda kalır. Kalır ama, içine şüphe düştüğü için çekin karşılığı olup olmadığını anlamak üzere polise telefon edip arabanın plaka numarasını bildirir

Polis, jandarma generalinin bilgisayarına danışır. Bilgisayar: "Araba çalınmış bir arabadır," fetvasını verir. Hem çalınmış araba, hem sahte çek. Katmerli suç. Devriyeler seferber olur, arabayı bir kavşakta kıstırırlar, otomatik tabancaları konuştur up gençşoförü komaya sokarlar.

Genç can çekişedursun, kayıtlardan "bilgisayarsız" bir kontrol daha yapılınca görülür ki, araba çalınalı üç yıl olmuş, sonra bulunmuş, tamamen kurallara uygun şekilde bu genç tarafından satınalınmıştır. Tüm kağıtları normaldir. Üstelik çek de, bankada karşılığı olan geçerli bir çektir.

Eh olup olacağı, bilgisayarcık küçük bir ihmal yapmıştır.

O kadar kusur kadı kızında da bulunur.

Asayiş berkemal ya, ölen ölür, kalan sağlar General'indir. ■

Gendarmerie super-fich

14. Fichiers "mœurs"	Identité de prostituées souteneurs, pédérastes lesbiennes, serveuses élégantes	par nature et alphabétique	Recherche	± 10.000
. Ordre public				
1. Compte rendu permanent	Evénements journaliers	chronologique	information-recherche surveillance	plusieurs par jour
2. Rapports GP	Rapports prévus par [illegible]	par genre de rapport	documentation	variable
3. Fichier alphabétique général	Nom des individus signalés [illegible] avec référence au dossier	alphabétique	recherches	± 10.000
. Fichier des groupements politiques	Identification des groupements intéressant l'GP	alphabétique	documentation	± 500
. Fichier des installations industrielles	Dénomination et situation de l'installation-Effectif Propriétaire-Plans	par commune	documentation	± 1.000
Fichier des étrangers	Etrangers résident dans district	alphabétique	recherches	
Fichier syndic et	Nom des individus faisant partie des délégations syndicales et conseils d'entreprises.	alphabétique	documentation	± 1.[illegible]
Fichier des voyages dans l'Est	Identité des individus se rendant dans les pays de l'Est. Destination.	Alphabétique	documentation	± 1.000
Fichier Plaques véhicules de membres de groupements extrémistes.	N° plaque-marque propriétaire-tendance politique.		Orientation des surveillances	± 1.000

Belçika jandarmasının bilgasayarları için kullanılan fişleme kağıtlarından biri

Politika'da bir 'Özlem'

YAVUZ ÜNAL

Bir Politika gazetesi yazarına daha önce "tartışmaya her zaman varız, ama demagojilere vardırmadan, küfürleşmelere düşmeden" demiştik. Ve bu tür tartışmaların önümüzdeki günlerde sıkça karşımıza çıkmasının kaçınılmaz olduğunu da ilave etmiştik. Aynı gazetenin 14 ve 16 Kasım tarihli sayılarında "Özlem Özgür" imzalı, "TİP'in değerlendirmesi" başlığı altında iki yazı yayınlandı. Böylece hiç gecikmeden ikinci bir demagoji denemesini daha gördük.

Anlaşılan Politika gazetesinin yazarları bu alanda tek tek sıraya giriyorlar.

Özlem Özgür'e daha yazımızın başında hemen söyleyelim. "TİP yönetimini CHP'den bile sağ bir konuma" gelmekle suçlamaya kalkmak, kalemşörlerin keyiflerinin bileceği bir iş değildir ve bu tür iddia sahiplerinin de kim olduğunu sorarlar insana.

Yazının başında tartışılan konu, "sağa kayma" olgusudur. Bu olaya geçen yazımızda (YÜRÜYÜŞ, Sayı: 239. 5.11.1979) cevap vermeye çalışmıştık. Ancak bir kere daha yineleyelim. Seçimlerden sonra kurulan Demirel Hükümeti, bu hükümetin ısrarla savunduğu yeni baskı yasalarının gündeme gelmesi, MGK bildirileri ve tüm diğer gelişmeler ve hatta tüm bunlara karşın CHP üst yönetiminin sessiz sedasız kalması. Tüm bunlar seçim sonrası sağa kaymayı göstermiyorsa, neyi göstermektedir? Yoksa önemli olan içine girilen politik ortam değil de, örneğin seçimlere katılmayan 1 milyon seçmen midir? Yoksa sağa kayma denen olgu, politik mücadelenin dışındaki bir alanda mı aranmalıdır? Ya da politik durumun başka göstergeleri de var mıdır?

Hemen ilave edelim, bu sağa kayış CHP iktidarı ile başlamıştır. Sadece CHP'nin izlediği uzlaşma politikası nedeni ile değil, kitlelerin pasifize edilmesi, kitle hareketlerinin pasifize edilmesi, ve en önemlisi de sınıf hareketinin beklentilerinin kendi bağımsız politikasından koparılarak CHP'nin kuyruğuna takılmasıdır. Tüm bunlar seçim sonuçlarını ve Demirel'in yeniden iade-i itibar kazanmasını yaratan olgulardır. Şimdi, "Özlem Özgür" de bu gelişmelerden kendine düşen payı kolayca alabilir. Koşulsuz CHP destekçiliği rolü ile, burjuvazinin yasalarına teslim olup, bağımsız sınıf hareketini CHP kuyruğuna takıp erteleyerek vb. Bu konularda çok şey söyledik ve söylemeye devam edeceğiz. Çünkü geçmişin hatalarından sıyrılmak geçmişte yapılan hataların özeleştirisini yapmakla olur. Onların üstüne perde çekerek değil.

Gelelim "Özgür"ün MHP tanımına. "MHP, AP'nin bir yan kuruluşu, tekelci sermayenin bir eksikliğini gidermek... için örgütlenmiş bir 'ikinci keman'dır" görüşüne.

Şimdi neresinden tutup şöyle yukarı kaldırarak teşhir edelim bu düşünce biçimini? MHP ne zamandan beri AP'nin yan kuruluşu oldu? Olay bu kadar basit mi? Tekelci sermayenin faşist örgütü, gerici partilerin ne zamandan beri yan kuruluşu sayılmaktadır? Hangi kitap yazıyor bunu? Uluslararası proletaryanın mücadelelerinin hangi somut alanında faşizm ve faşist parti bu kadar basite alınmıştır? Sermaye partileri arasındaki en kaba ayırımları bile bilmeyen kişiler, işte böyle sınıf mücadelesinde "köşe"lerinden ahkâm keserler.

AP'deki oy artışını da "20-21" yaş grubunda bulunan AP'lilerin bu seçimlerde sandık başına gitmeleri" gibi çocukça bir savla açıklamanın da üzerinde durmayacağız. Önce seçmen yaşı 20 değil, 21'dir. Yeni değişikliğe göre de 21 yaşındaki seçmenler oy kullanamamıştır. Yani "seçmen yaşı fiilen 22 olmuştur" deyip bu konuyu bırakalım.

Seçim sonuçlarını "CHP'li seçmenlerin sandık başına gitmeyerek CHP'ye unutulmaz bir tokat" atmalarına bağlamaya ne demeli? Bir "sosyalist" olayı bu kadar basite indirgeyebilir mi? Bu seçimlerden çıkan ders bu mudur? Nerede sınıf hareketi? Nerede sosyalizm seçeneğinin kitlelere maledilmesi? Nerede anti-sovyetizme ve anti-komünizme karşı mücadele? Hepsini seçmen CHP'ye unutulmaz bir tokat attı diyerek bitirecek miyiz? Sınıf hareketinin mücadele hedeflerini tümüyle CHP'ye teslim edenlerden başka türlü bir yorum da beklenemez doğrusu. Sosyalist solun aldığı oyların toplamını da, "eh bugünkü koşullarda olabilen bu kadardır" diyerek geçiştirecek miyiz? Nerede yıllardır süren köklü, sert sınıf mücadeleleri? Nerede grevler, direnişler, köylü hareketleri ve gençlik hareketleri? Nerede o onlarca yayınevinin, sayısı beşbinden az olmayan kitaplarının kısa sürede tükenmesi? Bunları toplam olarak alınan % 4 civarındaki oylar olarak mı tanımlayacağız? Bu mudur sosyalist potansiyel? Bu mudur sınıf hareketinin oylarla bile olsa ifadesi?

"TİP sağın ve 'sol'un gücünü karşılaştırırken herşeyi burjuvazinin 'normları' içinde düşünmekte, güçler dengesini burjuva parlamento aritmetiğine ve seçim sonuçlarındaki kelle sayısına indirgemektedir" demekte Politikanın "Özlem Özgür"ü.

Nedir burjuvazinin normları? Seçimlere katılmak mı? Seçimlerde "oy avcılığı" yapmadan, gerçekten ilkeli ve işçi sınıfı partisinin ilkeleri içinde propaganda yaparak, örgütlenmeye çalışarak, sınıf hareketinin mücadele hedeflerini ve geniş kitlelere yayıp benimsetmeye çalışmak mı? Bay "Özgür", hangisi? Burjuva parlamentosunu da sınıf mücadelesinin bir alanı, bir kürsüsü olarak kullanmak, ya da bunun için çalışmak ve mücadelenin önemli bir alanı olarak görmek, ne zamandan beri burjuvazinin normları oldu?

Seçimlerdeki "kelle" sayısına gelince, bildiğimiz kadarıyla bu tanım goşistler tarafından bile yapılmadı şimdiye dek. İşçi, köylü, emekçi, teknik eleman, kısaca tüm çalışan ve üreten insanlar seçimlerde oy verdiler diye, ne zamandan beri "kelle" sayılıyorlar. Anlaşılan bu bay, ne seçimleri ne de oy verme eylemini demokratik bir mücadele olarak görmektedir. Kendi bileceği iştir, ama o zaman seçimlerin "hangi koşullar altında" yapıldığının da önemi yoktur. Yoksa koşullar iyileşince mi seçmenler "kelle" olmaktan kurtulacaklardır? Bu sözleri bu bayın alışageldiği konuşma üslubunun yazısına dikkatsizliği sonucu geçmiş olduğunu varsayarak geçelim.

Şu bilimsel sosyalist hareketin tekleşmesi ile, emperyalizme ve faşizme karşı güçbirliği konularına gelince TİP'in örgütünde tartışmaya açtığı bir metinde, söylenen bu görüşlerin ne olduğunu TİP üyeleri çok iyi anlamışlardır. "Özlem Özgür"ün kafasının içine sığmamış olması bizi ilgilendirmez. Sadece şunu söyleyelim. Biz "birlik mücadeledir" dedik. Birlik bir mücadele süreci içinde gerçekleşir dedik. Bunlar bilinen şeyler. Dolayısıyla bunu yaparken diğer taraflara yönelik olarak da ilkeli mücadelemizi bırakacağız demedik. Bu ikisi birbirine 'karıştırılmamalı. Tekleşmeye giden yol böylesi bir ilkesel mücadele içinde pekişebilir. Pazarlıkla değil, kimi tanımların arkasına sığınarak değil.

"Özlem Özgür" bir de kalkıp TİP açıklamasında "paradoksları" da yakalamaya çalışıyor. Şöyle: "Leninci parti anlayışı açısından örgütlenme biçimi, taktik ve strateji (hangisi önce gelir, hangisi hangisine bağlıdır, o da ayrı bir konu ya) yani, Markçı-leninci çözümlemenin tüm ilkelerine ve Leninci parti anlayışının tüm normlarına uygun, ancak ve ancak, bir tek parti olabilir" diyor ve ekliyor: "TİP yukarıdaki açıklamanın ışığında, işçi sınıfının bilimsel sosyalist partisi olunca;. 'solda bilimsel sosyalist çizgide nitelenebilecek parti ve hareket üçtür' yargısıyla çelişmiş olmuyor mu?" ve bunlar "birbirleriyle özdeş partiler sayılabilir mi?" diye soruyor.

Madem ki soruyor biz de cevap verelim. Önce birbirleriyle özdeş olup olmama sorununa değinelim Elbette "özdeş" değillerdir. Eğeri öyle olsalardı, ayrı programlara sahip olmazlardı. Eğer öyle olsaydı, yani programları, strateji ve taktikleri, hatta tüzüksel işleyiş normları aynı olsaydı, ayrı partiler olmazlardı. Bu partilerin tüzükleri, programları, strateji ve taktikleri ve parti içi işleyişleri arasındaki ayrılıkların neler olduğu bu yazımızın kapsamı dışındadır. Ancak özdeş olmadıkları "Özgür"ün yazısındaki üsluptan bile bellidir. Kimi fabrikalarda TİP üyesi işçileri patrona ihbar edip attırmalarından da bellidir. Zaten "birlik mücadeledir" dediğimiz de bu değil mi? "Birlik ilkeseldir" dediğimiz de bu değil mi? İdeolojik mücadele sadece karşı tarafın yanlışlarını sergilemek değildir. Bu mücadele içinde bilimsel sosyalist hareket her türlü yanlış görüşü ve eylemi eleştirirken kendi ideolojik hattını geliştirmek, ideolojik konumunu yükseltmekle kalmaz, karşı taraf ya da tarafların ideolojik ve politik hatalardan kurtulması için de yardım etmiş olur. Bu nedenle mücadelenin kendi diyalektiği vardır. Bu karşılıklı etkileşim, mücadele süreci içinde birliği yaratabilir. Yoksa "kör kör gözüm üstüne" anlayışı ve "sağırlar diyalogu" biçiminde mücadele ile değil.

Gelelim teorik olarak bir tek doğru olduğuna. Peki buna kim karar verecek, kitleler içinde güçlenme, kitle hareketini yükseltme ve kitleleri durmadan artan oranda örgütleyebilme görevlerini beceren hareket değil mi? Kısaca yaşam bunu doğrulamayacak mı?

Sözü uzatmaya gerek yok. Birlik yaşamsal bir sorundur. Bunu gündemine almayanların, faşizme karşı mücadelede de, kapitalizme karşı mücadelede de kendi küçük dünyalarını korumaktan öte bir endişeleri olamaz.

Cam işkolunda tekellere karşı eylem birliği

DİSK ve Türk-İş'e bağlı sendikalar arasında işçi sınıfının hak alma mücadelesini daha üst boyutlara vardırma çabası yönünde atılan adımlar güç kazanıyor. DİSK'e bağlı Maden-İş'in Otomobil-İş'le SSK Müdürler Kurulu üyeliği seçimi için de Sosyal-İş'in Türk-İş'e bağlı Tez Büro-İş'le ortak mücadele edeceklerini açıklamalarından sonra geçtiğimiz hafta içinde DİSK'e bağlı Hürcam İş ve Türk-İş'e bağlı Kristal-İş cam tekeline karşı ortak mücadele sürdüreceklerini açıkladılar.

Hür Cam-İş ve Kristal İş Sendikaları'nın ortak mücadelesi bu işkolunda ekonomik ve demokratik hakların geliştirilmesi açısından büyük önem taşıyor. İki sendika arasında imzalanan protokolde bundan böyle sendikaların birbirlerine karşı bir tutum içinde olmayacakları, toplu sözleşme taslağını ortak hazırlayacakları, bağıtlanma aşamasında da her iki sendikanın birbirlerine bilgi iletmeleri konuları üzerinde anlaşmaya varıldı. Ayrıca yine her iki sendikanın ortak bir grev fonu oluşturmaları ve işverenin antidemokratik baskıları karşısında ortak mücadele vermeleri de karar altına alındı.

Ülker almama, kampanyaya dönüştü

Üç aya yakın süredir yasa dışı lokavta karşı direnen Ülker işçileriyle dayanışma yaşamın tüm alanlarına yayılıyor. İşçiler, emekçiler Ülker ürünlerini boykot ediyorlar. Yedikleri her Ülker'in işçilerin mücadelesine indirilmiş bir darbe olacağı bilinciyle davranıyorlar.

Geniş yığınlar Ülker satın almazken, ilerici bakkalların, tüketim kooperatiflerinin Ülker satmama kararı aldıkları bildiriliyor. Ara dağıtım yapan kamyonlar Ülker taşımayı reddediyorlar. İstanbul'da dağıtım yapan 25 kamyon sahibi Ülker işçilerine düşman olmadıklarını, dayanışma için ellerinden geleni yapacaklarını söylüyor.

Başta Gıda-İş kolunda olmak üzere bir çok fabrikada işçiler, sabahları işveren tarafından verilen Ülker ürünlerini almıyorlar. Ülker direnişi sürdükçe Ülker yemeyeceklerini bildirerek, değiştirilmesini istiyorlar.

Ülker işçileriyle dayanışma değişik görüşlerden işçi, emekçileri bir araya getiriyor. Eylem birliğinin somut bir adımı oluyor. Ortak çalışmalar sürdürülüyor.

Öte yandan, işverenin tek yanlı kararıyla kesilen görüşmelerin yeniden başladığı bildiriliyor. Geçtiğimiz hafta, uyduruk mahkeme kararlarıyla işyerine gelen Sabri Ülker işçilerin protestolarına neden olmuştu. Fabrikadan mal çıkaracağını ve revizyon için içeriye 20 işçinin sokulacağını bildirmesi, işçilerin direnciyle karşılaşmış, işveren geri adım atmıştı. İşverenin yeniden görüşme masasına oturtulması işçilerin kararlı ve ödünsüz tavırları sonucu sağlandı.

Ülker işçileri şimdi, bir yandan mücadelelerini yükseltip, tüm demokratik güçlerle dayanışmalarını pekiştirirken, öte yandan uzun sürecek bir direnişin hazırlıklarını tamamlıyorlar.

ABD Ortadoğu'da şimdiden yenildi

Amerikan emperyalizminin Ortadoğu bölgesinde giriştiği kışkırtmalar, tüm bölge ülkelerinde güçlü bir anti-emperyalist hareketin yükselmesine yol açarak hızla geri tepti. Anti-emperyalist mücadelenin kızıştığı başlıca ülke olan İran'da sadece Tahran'da bir milyonu aşkın, tüm ülkede de milyonlarca insanın katıldığı büyük anti-emperyalist gösteriler birbirini izledi. Öte yandan yine Amerikan emperyalistlerinin güdümündeki gizli servislerce tezgahlanan "Mekke provokasyonu", tüm Arap ülkelerinde Pentagon savaş kışkırtıcılarına karşı tepkinin hızla yükselmesiyle sonuçlandı.

Böylece, İran devrimini ve tüm anti-emperyalist Ortadoğu halklarını savaşla, kitlesel bir kırımla tehdit etmeye yeltenen Amerikan emperyalistlerinin şimdiden halkların gücü tarafından yenilgiye uğradığı ortaya çıktı. Uluslararası arenada insiyatifi yitiren Amerikan emperyalizminin halkların iradesi karşısında ergeç boyun eğmek zorunda kalacağı bir kere daha kanıtlandı.

İsrail Komünist Partisi 60 yaşında

Siyonizme karşı Filistin halkının zaferi için

Ortadoğu'da barışın baş düşmanı ve ABD emperyalizminin ileri karakolu İsrail'de, Arap ve yahudi emekçilerinin devrimci politik örgütü, İsrail Komünist Partisi, kuruluşunun 60. yılını kutluyor. Sağ radikallerin iktidarda bulunduğu ve büyük burjuvazinin İsrail'li işçi ve emekçilere büyük ekonomik ve toplumsal baskılar uyguladığı bir ortamda 60.yılını kutlayan İsrail Komünist Partisi, ülke içinde Filistin halkının yasal haklarının tanınması ve Arap ve Yahudi emekçilerinin barış içinde, kardeşçe bir arada yaşamaları için mücadelesini kararlılıkla sürdürüyor. Emperyalizme, siyonizme ve ırkçılığa karşı İsrail ülkesindeki direnişin temsilcisi olan İsrail Komünist Partisi'nin safları gün geçtikçe güçleniyor, parti saflarında biraraya gelen Arap ve Yahudi emekçileri omuz omuza mücadele veriyorlar.

PARTİ'NİN TARİHÇESİ

İsrail Komünist Partisi 1919 yılında, Filistin Sosyalist İşçi Partisi adıyla kuruldu. Büyük Ekim Devrimi'nin güçlü etkisinden esinlenen Parti, o zaman çok az gelişmiş bir ülke olan Filistin'de proletarya enternasyonalizmi ruhu içinde Arap ve Yahudi halklarının kardeşliğini savundu. Siyonizmi, ırkçılığı tümüyle reddetti.

Parti, kuruluşundan bu yana geçen 60 yıl içinde de birçok sınavdan başarıyla geçti. Daha sonra Filistin Komünist Partisi adını alan parti, 1948 yılında adını İsrail Komünist Partisi olarak değiştirdi. 60 yıllık yaşamı boyunca antiemperyalist, antisiyonist mücadelesinin yanısıra, bağımsız bir Filistin devleti için, emekçilerin sömürüden ve baskıdan kurtulmaları için mücadele eden İKP, emperyalizmin ve siyonizmin sürekli baskı ve engellemeleriyle karşılaştı. İsrail'de büyük sendikal eylemlerin ve grevlerin en ön safında yer alan İsrail komünistleri, Yahudi ırkçılığı ve Arap gericiliğin saldırılarından yılmadılar.

HALKLARIN KARDEŞLİĞİ İÇİN

İsrail Komünist Partisi, 60 yıllık yaşamının 20 yıldan fazlasını yeraltında geçirmek zorunda kaldı. Bu süre içinde binlerce komünist Filistin'den sürgün edildi. Binlercesi korkunç koşullar altında zindanlara atıldı. Bu arada yüzlerce İsrailli komünist, İspanya iç savaşına gönüllü olarak katıldı. Emperyalizm için özel bir önemi olan Ortadoğu'da emperyalist ülkeler en büyük baskıları komünistler üzerinde uyguladılar. Bu arada İKP'ye karşı özellikle İngiliz ve Amerikan gizli servisleri birçok tertiplere giriştiler. Ancak bütün bunların bir yararı olmadı ve İsrail Komünist Partisi halkların kardeşliği mücadelesindeki onurlu yerini korudu.

Bugün İsrail Komünist Partisi'nin mücadele gündeminin ilk sırasında Filistin halkının işgal edilen topraklarının geri verilmesi, Filistinli'lerin kendi yazgılarını belirleme ve kendi devletlerini kurma haklarının sağlanması bulunuyor. İKP, hain Sedat ile İsrail'in siyonist yöneticileri arasındaki "Camp David" komplosuna açıkça karşı tavır alıyor. İKP milletvekilleri bu nedenle birçok kez İsrail Parlamentosundan zorla çıkarıldılar. Ancak bu baskılar, İKP'nin proletarya enternasyonalizmi ilkeleri doğrultusundaki mücadelesini ve İsrail'deki Yahudi ve Arap emekçilerinin İKP saflarında daha büyük ölçüde toplanmalarını engelleyemedi.

KARDEŞ PARTİLERLE DOSTÇA İLİŞKİLER

İsrail Komünist Partisi, proletarya enternasyonalizminin ilkeleri çerçevesinde dünya komünist ve işçi partileriyle her zaman sıkı kardeşlik bağları içinde oldu. Başta SBKP olmak üzere, bütün dünya komünist ve işçi partileriyle İKP'nin yoldaşça bağlılığı hiç bir dönemde gevşemedi. Bu arada İKP, dünyadaki tüm barış güçleriyle dostça ilişkiler kurdu. Ortadoğu'da sürekli barış ve güvenliğin, halkların kendi yazgılarını belirleme hakkı çerçevesi içinde sağlanması için kararlı mücadelelerini sürdüren İsrail komünistleri, partilerinin 60. kuruluş yılını da bu kararlılık içinde kutluyorlar.

ESKİ ASKERLER SAVAŞ KIŞKIRTICILIĞINI MAHKUM ETTİ

İkinci Dünya Savaşına katılan eski askerler geçen ay içinde Roma'da Uluslararası bir toplantı düzenlediler. Üç gün süren toplantı sonunda barış ve silahsızlanma önerilerinin de yer aldığı 18 maddelik bir karar tasarısı oybirliğiyle kabul edildi. Karar tasarısında, silahlanma yarışının bütün kıtaları ciddi biçimde tehdit ettiği vurgulandı. Eski askerlerin halk katliamlarının, soy-kırımlarının, üzüntünün, yasın, savaşın getirdiği acıların yaşayan tanıkları olduğu kaydedilen kararda, "barış ve güvenliğin tüm ülkelerde sağlanması için, insanlığın kendi kendini yok etmesine götürecek bir sürecin sona erdirilmesini öneriyoruz" denildi.

Barış ve güvenliğin sağlanması için emperyalizmin, az gelişmiş ülkeler üzerindeki egemenlik çabalarından ve saldırılardan vazgeçmesi gerekliliğinin vurgulandığı kararda, İnsan Hakları Bildirisine uyulması, halkların kendi geleceklerini belirleme haklarına saygı gösterilmesi, büyük ya da küçük her devletin karşılıklı olarak birbirlerinin bağımsızlığına ve toprak bütünlüğüne saygı göstermesi istendi.

İran'da gerilim artıyor. İran dolayısıyla bölgede ve tüm dünyada gerilim artıyor. ABD, İran'a askeri müdahaleden söz etti. Gerilim temelde bunun için artıyor.

ABD İran'a kolayca müdahale edemez. Ettirilmez. Denerse sonuçlarına katlanır. Bu arzulanmaz. Ama emperyalizmin alacağı darbe çok çok büyük olur. Aslında ABD İran'da ve genel olarak Ortadoğu bölgesinde çok önemli bir darbe yedi. İran olaylarının gelişiminde, değerlendirilmesinde heyecan verici unsurları bırakarak bunu saptamak, boyutlarını sergilemek daha doğru ve anlamlı olur.

İran'da emperyalizmin "dokunulmazlıkları" kırıldı. Emperyalizm, bunun için Ortadoğu'da onulmaz bir yara aldı. Önce İran halkı, örgütlü kitlenin gücünü, yenilmezliğini kanıtladı. Şahı devirerek. Orada durmadı. Şah'tan hesap sormak, cezalandırmak için hareketini sürdürdü. İş, bu aşamada emperyalizmle doğrudan hesaplaşma noktasına geldi.

Şah'tan sorulacak hesap öyle basit değil. Hesap uzayacak, emperyalizme uzanacak. ABD Şah'ın uluslararası bir mahkemede de olsa yargılanmasına karşı çıkıyor. Çünkü bu mahkeme emperyalizm ve işbirlikçilerinin hesap vermesi olacak.

ABD'nin hesapları başkaydı. Onlara göre Şah kaçar, çeker gider, emperyalistler başka görünümlerle, yöntemlerle oyunlarını sürdürürler, mevzilerini yeniden kazanma yoluna bakarlardı. Birçok ülkede öyle olmamış mıydı? Önemli olan, Şah'ın ABD kanatları altına sığındığında, İran halkı için erişilemez olduğu idi. ABD'nin dev gücüne kim kafa tutup, hesabın izini sürebilirdi ki? Ama bir halk bütünleşip, kararlılıkla mücadeleye girince ABD'nin bu dokunulmazlığı kalktı. Şimdi emperyalizmin Ortadoğu'da ve heryerde, istediği gibi at oynatması, komplalarını hazırlamak için huzuriçinde olması olanaksız.

İran ve Ortadoğu

Şimdi, ABD'nin dev gücüne bakıp, "şımarık, haddini bilmez İran'a ders veremeyişine"şaşanlar, olaya başka gözle bakıyorlar. O dev gücün nasıl yenileceğinin yolunu, yordamını görüyorlar, biliyorlar. İran halkı örneğini izleyerek.

ABD, İran'a müdahale edemez. Dünya demokrasi ve barış güçleri izin vermezler. Çağımızın uluslararası ilişkilerinin gelişme yönü bir müdahaleyi olanaksız kılar. Vietnam'da alınan ders ABD'yi böyle bir çılgınlıktan caydıracak boyuttadır. Yeter ki İran halkının kararlılığı sürsün. ABD de sonuçta müdahale edemeyeceğini biliyor. Ancak Ortadoğu'da kaybettiği mevzilere karşılık, yenilerini kazanmak zorunda. Başka dayanaklar bulmak zorunda. Bunun için İran'da gerilimi tehditlerle tırmandırıyor.

ABD yönetimi milyonlarca İran'lının kararlılığını perdelemek istiyor. Şoven duyguların sömürüsüne hız verdi. Ama İran halkının ABD halkına da bir mesajı var. İran halkı, ABD halkına kendi egemen sınıflarının başka halklara karşı baskı ve sömürü götürmesine artık daha fazla kayıtsız kalamayacağını söylüyor, gösteriyor. Çünkü ABD halkı da emperyalizmin artık kendi esenlik ve güvenliğini de tehdit edebileceğini görüyor. Vietnam'da ölen, sakat kalan binlerce Amerika'lı bu konuda da hatırlanacak.

İran halkı Şah'tan hesap istiyor. Çünkü despotlardan sorulacak hesaplar var. Emperyalizmin vereceği hesap var. Ve bu hesap örgütlü kitle gücü ile alınacak. İran olayından hatırlanacak olan bu.

Ülkeyi antidemokratik yeni kısıtlamalarla, kendi baskı ve sömürüleri için, emperyalizme yeni mevziler vermek için "dikensiz gül bahçesi"ne çevirmek isteyenlerin, buna yönelik "icraat programları" yapanların da hatırlaması gereken bu. Çünkü örgütlü birleşik güç yenilmez.

• raşit kaya

'Orta Amerika emekçileri Nikaragua'nın yanında''

Somoza'nın Nikaragua halkı tarafından ülkeden kovuluşundan bu yana Nikaragua devrimi dumadan sağlamlaşıyor. Yeniden Kuruluş Hükümeti bir yandan ilerici sosyo-ekonomik atılımları gerçekleştirmeye çalışırken, diğer yandan da emperyalizmin tezgahlamaya çalıştığı oyun ve entrikaları boşa çıkarıyor. Yeniden Kuruluş Hükümeti'nin bu çabalarına Nikaragua Sosyalist Partisi en büyük desteği veriyor. Sandinist Kuruluş Cephesi saflarında Somoza diktatörlüğünün kanlı katillerine karşı savaşan Nikaragua'lı komünistler, diktatörlüğün yıkılışından sonra da antiemperyalist tutumlarını kararlılıkla sürdürüyorlar.

Nikaragua halkı kendi yazgısını özgür iradesi ile belirleyecek Nikaragua'lı çocuklar geleceğe daha güvenle bakıyorlar.

ULUSLARARASI DAYANIŞMA

Nikaragua Yeniden Kuruluş Hükümeti, emperyalizmin devrimi yıkmak için her yola başvurduğunu belirtmiş ve bu oyunların boşa çıkarılması için tüm dünyada komünistlerin, sosyalistlerin, ilericilerin ve demokratların Nikaragua halkı ile dayanışması çağrısında bulunmuştu. Sosyalist ülkeler topluluğuna bağlı ülkelerin halkları, Nikaragua halkının yanında yer aldılar. Sosyalist ülkelerden Nikaragua' ya ulaşan yardımlar, Yeniden Kuruluş Hükümeti'nin ilerici programının gerçekleşmesine büyük katkıda bulundu, bulunuyor.

Tüm Orta Amerika ülkelerinin emekçileri de Nikaragua halkı ile dayanışmalarını yükseltiyorlar. Orta Amerika'nın beş ülkesi ile Meksika ve Panama komünist ve işçi partilerinin yayınladığı bir ortak bildiri ile bu dayanışma somutlandı.

Meksika Komünist Partisi, Guatemala Emek Partisi, El Salvador Komünist Partisi, Honduras Komünist Partisi, Nikaragua Sosyalist Partisi, Kostarika Halk Öncü Partisi ve Panama Halk Partisi'nin imzaladığı ortak açıklamada Somoza diktatörlüğünün Nikaragua halkı tarafından yıkılmasından sonra ülke tarihinde ilk kez bir demokratik hükümetin kurulduğu belirtildi ve Nikaragua devriminin gerçekleşmesinde ülkedeki ilerici-devrimci güçler arasında Nikaragua Sandinist Kurtuluş Cephesi altında gerçekleştirilen birliğin rolüne dikkat çekildi. Açıklamada daha sonra Orta Amerika tarihinde ilk kez, ABD'nin Amerika Devletleri Örgütü'ne Nikaragua'ya askeri müdahaleyi kabul ettiremediği belirtildi. Açıklamada daha sonra şöyle dendi:

"Bugün Nikaragua halkı ülkenin yeniden kuruluşu için yoğun bir çaba içinde bulunmaktadır. Halk, bu çabalarında toplumun istek ve özlemlerine uygun bir biçimlendirme olanağından ve hakkından güç almaktadır. Ne karşı devrimci tehditlerin, ne ekonomik baskıların, ne diplomatik baskı ve ne de ideolojik saptırma çabalarının Nikaragua halkını yıldıramayacağına, Nikaragua halkının kendi yazgısını kendisi ve özgür iradesiyle belirleyeceğine inancımız tamdır. Biz, Orta Amerika, Meksika ve Panama komünistleri, nasıl devrim sırasında Nikaragua halkının haklarını savunduysak, nasıl bu halkın katil rejime karşı mücadelesine destek olduysak; bugünkü aşamada da Nikaragua'nın yeniden doğuşundan ve sağlamlaşmasından yana, Nikaragua halkının kendi yazgısını belirleme hakkına saygılı olduğumuzu belirtiyoruz."

"NİKARAGUA'YI DESTEKLEYİN"

Ortak açıklama daha sonra şöyle devam etti:

"Bugünkü aşamada Nikaragua halk devrimiyle, onun hükümetiyle ve Nikaragua halkının politik yönetimiyle dayanışmamızı güçlendiriyoruz. Latin Amerika'nın tüm devrimci ve demokrat güçlerini, bu ülkeye destek olmaya çağırıyoruz. Aynı zamanda Nikaragua'da demokrasi ve çoğulculuk maskesiyle antikomünizmi yeniden diriltmeye çalışan çevrelere karşı uyanık bulunuyoruz. Çünkü bu gerici ideoloji, Somoza'ya, emperyalizme ve kıtamızdaki tüm diktatörlük rejimlerine, cinayetlerinde yardımcı olmuştur.

"Tüm halkları dayanışmalarını yükseltmeye çağırıyoruz. Tüm demokratik hükümetleri, bu ülkenin adım adım toplumsal güçlükleri ve güç ekonomik durumu aşabilmesi için geniş kapsamlı yardım sağlamaya çağırıyoruz. Aynı zamanda Orta Amerika'nın tüm halklarını, ilerici ve demokratik güçlerini, kendi ülkelerinin Nikaragua karşı-devriminin bir üssü haline getirilmesi çabalarına karşı yoğun mücadeleye çağırıyoruz. Somoza klanı ile emperyalizm bunun düşünü görmektedirler.

"Yer yuvarlağının tüm komünist, demokratik ve işçi partilerini Nikaragua'nın mücadelesini ve diğer orta Amerika ülkelerinin geniş cephesi için verilen mücadeleyi desteklemeye çağırıyoruz. Çünkü bu devletlerde politik özgürlük, tam bağımsızlık ve toplumsal ilerleme için ileri adımlar atılmaktadır.

"Gelecekte de tüm güçlerimizi Latin Amerika'da son 20 yılın en önemli halk zaferi olan ve bugün kıtanın tüm halklarına demokrasi ve sosyalizm mücadelelerinde bir örnek oluşturan Nikaragua devrimini desteklemek için seferber edeceğiz."

MOĞOLİSTAN KOMÜNİST PARTİSİ ÇİN'İ HEGEMONYACI GİRİŞİMLERİNE KARŞI UYARDI

Moğolistan Komünist Partisi Merkez Komitesi merkez yayın organı "Unen" gazetesinde yayınlanan bir yorumda, Çin yönetiminin hegemonyacı girişimlerine dikkat çekilerek, bu konuda uyarıda bulunuldu. Yazıda, Mao' nun sağlığında Çin'in sık sık Moğalistan'dan toprak talebinde bulunduğu hatırlatılarak, Mao'nun daha iktidara gelmeden önce bu tür emellerini ABD'li gazeteci Edgar Snow'la yaptığı bir mülakatta açığa vurduğu kaydedildi.

Çin'in bu eski düşü hâlâ görmeye devam ettiği belirtilen yazıda, Çin'in bugünkü temel politikasının antisosyalist-antisovyet bir temel üzerine oturduğu belirtildi. MKP MK Merkez organı "Unen"de yayınlanan yorumda daha sonra Çin'in bugün saldırgan bir tutum içinde olduğuna dikkat çekilerek, bunun bölge barışı için ciddi bir tehlike olduğu belirtildi. Yazının son bölümünde Moğolistan halkının özgürlük ve bağımsızlığına büyük değer verdiği kaydedildi ve Çin'in bazı tehlikeli serüvenlere girmesinin kendi yararına olmayacağına dikkat çekilerek, Çin yönetimi hegemonyacılık heveslerinden vazgeçmeye çağırıldı.

5 kıtadan haberler

ABD'DE KU KLUX KLAN "IRK SAVAŞI" ÇAĞRILARI YAPIYOR

Bir süre önce ilericilerin düzenlediği bir gösteriye ateş açarak birçok kişinin ölümüne yol açan ırkçı Ku Klux Klan, ABD güvenlik makamlarının hoşgörüsünden yararlanarak cüretini gittikçe artırıyor. Son olarak bu örgütün en çok üyeye sahip birimlerinden birinin lideri olan Bill Wilkinson, gelecekte daha çok şiddet olaylarının yaratılacağını açıkladı. Wilkinson'un çetesinin otomatik makinalı silahlara sahip olduğu ve örgüt üyelerinin bu silahları rahatça yanlarında gezdirebildikleri bildiriliyor.

AFRİKA ULUSAL KONGRESİ GÜNEY AFRİKA IRKÇI REJİMİNİ SOYUTLAMAK İÇİN KAMPANYA ÇAĞRISI YAPTI

Afrika Ulusal Kongresi (ANC), ırkçı güney Afrika rejimini tümüyle soyutlamak amacıyla uluslararası bir kampanya açılması çağrısında bulundu. Kongre'nin çağrısında, ırkçı Güney Afrika'nın "nihai soyutlanmasının sağlanması" yer alıyor. Afrika Ulusal Kongresi' nin çağrısında, bu ulusal kurtuluş hareketinin amacının Güney Afrika'daki ırkçı rejimi yıkarak, yerine demokratik bir düzen getirmek olduğu açıklandı. Kongre açıklamasında, ayrıca belirlenen hedefe ulaşmak için her yöntem ve araca başvurulacağı ve mücadelenin hedefe ulaşıncaya kadar sürdürüleceği belirtildi.

DANİMARKA'DA SOSYAL DEMOKRAT HÜKÜMET EMEKÇİLERE YENİ YÜKLER GETİRİYOR

Danimarka'nın Anker Jörgensen başkanlığında kurulan sosyal-demokrat hükümetinin programı parlamentoda okundu. Programda "ekonomik durumun istikrara kavuşturulması için sert ve hoş olmayan önlemler alınacağı" belirtiliyor. Programda, gerçekçi bir ekonomi politikasının ancak "halkın özverisini gerektiren bir politika" olacağı belirtiliyor ve "halka yeni yükler getirileceği" kaydediliyor. Buna göre sosyal-demokrat azınlık hükümeti vergilerin yükseltilmesi, kamu harcamalarının kısıtlanması ve enerji harcamalarının sınırlandırılması gibi birtakım yasa tasarılarını parlamentoya getirecek. Danimarka hükümetinin bu programı Danimarka'da ilerici kesim tarafından tepkiyle karşılandı ve programın asıl amacının işçi ve emekçilerin sırtına yeni yükler yüklemek olduğu belirtildi.

FAC ırkçılık okullarını finanse ediyor

Güney AFrika Halkları Örgütü SWAPO'nun temsilcisi Shapua Kaukungua yaptığı bir basın toplantısında, Federal Almanya'nın Güney Afrika'da bulunan bazı devletlerdeki ırkçılık okullarını finanse ettiğini açıkladı. Açıklamasında Federal Alman devletinin Uranyum hammaddesinin yüzde 30'unu Namibia'dan aldığı ve böylelikle Birleşmiş Milletler Örgütü'nün bir süre önce almış olduğu Güney Afrika tarafından desteklenen Namibia'dan hammadde ihracını yasaklayan kararını çiğnediği kaydedildi.

SWAPO temsilcisi Kaukungua, açıklamasında Federal Almanya' nın Afrika kıtasının güneyinde bulunan devletlerdeki ırkçı yönetimlerin en büyük destekçilerinden biri olduğunu ve Namibia'da konsolosluğu bulunan tek ülke olduğunu bildirdi. Bonn hükümetinin bu konsolosluğu kapattığına dair iddialarının yalan olduğunu da belirten Kaukungua daha sonra Federal Almanya'nın bu bölgedeki ırkçılığı desteklenme girişimlerinden söz etti.

Kaukungua'nın açıklamasına göre, Namibia'da ırkçı eğitim yaptıran okullar Federal Almanya tarafından finanse ediliyor. SWAPO, bu okulların ya tümüyle kapatılmasını veya eğitim sisteminin değiştirilerek her renkten çocukların birarada okuyabileceği bir hale getirilmesini istiyor. Bu arada Güney Afrika' nın ırkçı ordusunda Federal Alman askerlerin bulunduğu da SWAPO temsilcisi tarafından açıklandı. Bu konuda bir süre önce Bonn'da bir açıklama yapan Federal Alman Savunma Bakanlığı sözcüsü, ırkçı Güney Afrika ordusunda Alman askerlerinin bulunduğunu doğrulamış, ancak bu askerlerin Güney Afrika uyruğunda olduklarını iddia etmişti. Kaukungua Batı Almanların bu iddialarını da yalanlayarak, askerlerin FAC yurttaşı olduklarını bildirdi.

İstanbul sanat bayramının ardından

GÜLGÜN BAŞARIR

Ülkemizde dışa bağımlı, çarpık gelişen kapitalizm, işçi ve emekçi kitleleri, yalnız kendi işini ve onun basit sonuçlarını bilen, her türlü sorunu, toplumun ekonomik ve politik sonuçlarından soyutlayarak ele alan bireyler haline getirmek istiyor. Yani bireylerin topluma, insana ve sosyal etkinilik ürünlerine, giderek kendine yabancılaştırıyor. Bu da toplumsal yaşamda gerçeklikle, bu gerçekliğin kavranışı arasında sürekli yeniden üretilen bir çelişki biçiminde gelişiyor.

Türkiye'de kapitalizmin gelişimine koşut olarak yükselen sınıf mücadelesi; demokratik, sosyalist sanat ve kültürü, egemen sınıfın yoz aktarmacı sanat ve kültürünün içinden, ona alternatif olarak geliştirmektedir. Bu gelişim burjuvaziyi kendi sanat ve kültürünü yaygınlaştırma ve örgütleme mücadelesine itmektedir. Nitekim bankalar, egemen sınıfın sanat ve kültürünü, yayınlarıyla, hergün sayıları artan galeriyle ve ödüllü yarışmalarıyla yaygınlaştırırken, mobilya satışları yanında, mobilyalara uygun resim satışları düzenleyen mobilya mağazaları gibi, consigne satış yapan özel galeriler, özel kolleksiyoncular da sanatı egemen sınıfın ideolojisi doğrultusunda yönlendirmeye çalışmaktadır.

Demokratik ve sosyalist sanat ürünleri ise, sansürle baskı altına alınarak kitlelere ulaşması engellenmektedir.

Devlet Güzel Sanatlar Akademisi tarafından düzenlenen 2. Sanat Bayramı, düzenleyenlerin öznel niyeti ne olursa olsun, konulan etkinliklerin içerik ve biçimiyle, egemen sınıfların kendi sanat ve kültürünü yönlendirme ve onlar adına sanat ve kültürü örgütleme işlevini yüklenmektedir.

İstanbul'un devlet galerinden, özel galerilere, halka gitmek adına, belediyelere kadar uzanan çok geniş sergileme olayı yanında, tiyatro, film, müzik gösterileri ve sanat eğitimine ilişkin sempozyum, sanat bayramının etkinlikleri arasındaydı.

Akademi salonlarında, Yeni Eğilimler adıyla sergilenen çalışmalar ileri kapitalist ülkelerde denenmiş, hatta eskimiş kopyalardan öteye gitmeyen sadece biçimde yenilik arayan denemelerdi.

Kapitalizm geliştikçe egemen sanatın özü yozlaşırken biçimi giderek zenginleşir. Buna karşılık demokratik ve sosyalist sanat ürünlerinin özü zenginleşirken biçimi henüz güçsüzdür. Öz biçim birlikteliği olarak nitelendireceğimiz sanat ürünü, özden yoksunlaştıkça, sanat eseri olmaktan da uzaklaşır. Giderek topluma yabancılaşır.

Sanat eğitimine ilişkin sempozyumda ise, bir iki konuşmacı dışındakilerin sanat eğitimini, ülkemizin içinde bulunduğu koşullardan soyutlayarak ele aldıkları izlendi.

Konuşmacıların bildirilerinde, ülkemiz insanlarının sanatın gerçekte ne olması gerektiğinden habersiz olduğu, kültürel çöküntünün bulunduğu, öğretmenlerin yeteneksiz, öğrencilerin tembel ve cahil olduğu, meslek seçmeyi bilmedikleri, öğrenme isteği duymadıkları, hükümetlerin sanatçıyı kapıkulu gibi görme anlayışında oldukları, sanatçıların ve yazarların kuramsal sanat eğitimine güven duymadığı ve gereksizliğine inandığı, eğitim program ve yöntemlerinin yanlışlığı vb. saptamalar yaptıkları görüldü.

Oysa yaşam, ülkemiz insanlarının sanatın gerçekte ne olması gerektiğini bilmemelerinin kendi suçları olmadığı, tam tersi egemen sınıfın işçi ve emekçilere yoz aktarmacı kültürünü sunarak, onları sanattan anlamaz kitleler haline getirdiği, egemen sınıfın kültürünün çökmekte, buna karşılık işçi ve emekçi sınıfların kendi kültürünün gelişmekte olduğu, herşeyi tahrip eden insanlar haline gelenlerin, mevcut sisteme tepkisel olarak başkaldıran bilinçsiz kişiler olduğu, buna karşın bütün sorunların kapitalizmden kaynaklandığını bilen ve düzenin değiştirilmesi doğrultusunda mücadele edenlerin sayısının her geçen gün arttığı, öğretmenlere yeteneklerini geliştirme fırsat ve olanağı verilmediği, öğrencilerin tembel ve cahilliğinin mevcut sistemden kaynaklandığı, hükümetlerin kapı kulluğunu yapan sanatçılar yanında, halkının bağımsızlık, demokrasi, sosyalizm mücadelesine sanatıyla katılan sanatçıların olduğu, işçi ve emekçi sınıflardan yana olan sanatçı ve yazarların pratikten kopuk, ezberciliğe yönelik, teorik eğitime güven duymadığı, eğitim program ve yöntemlerinin yanlışlığının sistemden kaynaklandığını, eğitimin demokratikleşmesinin önündeki engellerin kaldırılması doğrultusunda mücadele edenlerin sayısının hergün arttığı gerçeği, eğitimin düzelmesini sadece yöntem sorunu olarak görenlerin çözümsüzlüğünü kanıtlıyor.

Yine konuşmacılar bildirilerinde, sanat eğitiminin amacının genç nesilleri şartlandırmak ya da katı kuralları benimsetmek değil, özgürce yaratmada gerekli olan temel bilgilerle donatmak olduğu, yeni bir eğitime ve estetik eğitime gereksinim olduğu, insanın çevresini anlaması, denetlemesi, onu insanca yaşanılır hale getirmesi, içinde bulunduğu sorunları çözümlemede olumlu sonuçlara varabilme yeteneklerinin kazandırılması, her bireyin toplumla beraber yaşaması, toplumsal olguları algılayabilmesinin sağlanması özlemlerini dile getirdiklerini de görüyoruz.

Ancak bu özlemlerin hayata geçirilmesi doğrultusunda öne sürülen öneriler, ülkemizin ekonomik, politik yapısından bağımsız olarak ele alınıyor. Sonuçta; yetenekli öğretmenlerin okullara tayin edilmesi, resim derslerinin saatlerinin arttırılması, akedemik eğitimde tam uzmanlaşma, sanat tüketicisinin oluşması, basın radyo ve televizyonun sanatçı ve sanat etkinliklerine yer vermesinin sağlanması, her meslek dalının sınırlarının çizilmesi, imza yetkisi veren bir yasa oluşturularak, bunların karşısında alınacak ücretlerin saptanması, devlet otoritesinin hakim kılınması vb. öneriler getirildiği görüldü. Bu öneriler, mevcut düzenin reformlarla düzeltilebileceği görüşünden kaynaklanıyor, özünde düzenin devamına hizmet ediyordu.

Böylece, toplumsal gerçeklikle, konuşmacıların kavradıkları gerçekler arasındaki çelişki yanında, özlemleri ile getirdikleri çözümler arasında sürekli yeniden üretilen bir başka çelişkinin ortaya çıktığı görüldü.

Bu çelişkilerin aşılmasına yönelik mücadele, yani toplumsal gerçekliklerle insanlar arasındaki bilinçlendirici etkileşimin çok yönlü olarak geliştirilebilmesi mücadelesi, sanatın ilk adım olarak demokratikleşmesini zorunlu kılar.

Bir iki konuşmacı yanında, sanat ve kültürün demokratikleşmesi mücadelesinde yerini alan Görsel Sanatçılar Derneği, getirdiği somut önerilerle, sanat ve kültürün demokratikleştirilmesinin önündeki hedefleri ve bu hedeflere ancak örgütlü mücadele ile varılabileceği gerçeğini vurguladı.

Görsel Sanatçılar Derneği'nin önerilerini aynen alıyoruz:

— Anayasamızın 20. ve 21. maddeleri "sınırsız bir düşünce özgürlüğünü herkese sanat ve bilim özgürlüğünü" tanıdığı halde, varlığını hâlâ koruyan 141 ve 142. maddeleri ceza yasasından çıkarılmalıdır.

— Kültür ve sanatın gelişmesini engelleyen ırkçı, şoven baskıların kaldırılması, uluslararası sanat ilişkilerinin yoğunlaşması amacıyla imza atmış bulunduğumuz Helsinki anlaşmasının hayata geçirilmesi sağlanmalıdır.

— İnsana, kültüre, sanata, yaşama düşman faşist odaklar, gün geçirilmeden ve kesinlikle dağıtılmalıdır.

— Yasaların ve yönetmeliklerin sanatsal yaratımı ve sanatın gelişmesini engelleyici niteliği yokedilmeli ve buna bağlı eğitim kurumları özerkleştirilmelidir.

— Üstünde yaşadığımız toprakların kültür ve sanat birikiminin somut belgeleri olan eski eserlerin titizlikle korunması ve eski eser kaçakçılığının önlenmesi sağlanmalıdır.

— Arkeolojik alanda, müzecilik anlayışının geliştirilmesi, müzelerin turistik seyir yerleri olmaktan çıkarılması, müze sayısının artırılması ve geçmiş kültür birikiminin kitlelere ulaşması sağlanmalıdır.

— Oluşturulacak özerk kültür kurumları çerçevesinde, görsel sanat ürünlerinin kitlelere ulaştırılması amacıyla müze ve galeriler açılmalıdır. Bu alana özel kesimin sahip çıkması engellenmelidir.

— Doğal çevre de, tarihsel çevre gibi korunmalı, bu alandaki kâr amaçlı spekülatif girişimler engellenmelidir.

— Yoz ve egemen kültürün yaygınlaştırılması amacıyla kullanılmaya çalışılan, 12 Mart döneminde özerkliği kaldırılmış olan TRT'nin yeniden ve gerçekten özerk olması sağlanmalıdır.

Hayatın her alanında olduğu gibi, demokrasi güçlerinin iş ve eylem birliği sanat ve kültürün demokratikleştirilmesi mücadelesine ivme kazandıracaktır.

ABD emperyalizminin savaş hastalığı

F.GÜN

Türkiye'nin havası belki her zamankinden daha çok Ankara'nın kirli havasına benziyor. Günlük yaşamın akışında solunan zehirli havanın adeta doğallaşması gibi bir şey... Bunun yanı sıra, zehirli bir havanın kurşun gibi toplumun üstüne çöktüğünün görülmesi gibi de bir şey...

Türkiye'nin ekonomik, politik ve toplumsal yaşamının üzerine çöken bu karanlığın en belirgin ve çarpıcı yanı, emperyalizmin ve işbirlikçisi gerici, tekelci güçlerin çıkarlarının giderek organik, ayrılmaz bir bütünlükte perçinleşmesidir. Emperyalizmin baş patronu Amerika, otuz yılı aşkın bir süredir her yönden ve her olanakla hallaç pamuğuna çevirdiği Türkiye'de, nüfuzunu sadece dış politik bağlantı ve askeri teslimiyetlerde değil, iç politik gelişmelerin doğrudan yönlenmesinde de en ağır biçimde duyurmaktadır.

Türkiye'nin yakın ilişkisi ve borcu bulunan büyük yabancı bankalar arasında yer alan American Express International Banking Corporation'ın Yönetim Kurulu Başkanı Richard M. Bliss, Türkiye için yazdığı reçetede ' Ana çözüm, kabul edilenin üzerinde bir enflasyonu kabul etmedir'' demektedir. Bunu nerede söylemektedir? Türkiye İşveren Sendikaları Konfederasyonu (TİSK)'in aylık yayın organı ''İşveren' dergisinde... Kimdir bu TİSK? Süleyınan Demirel hükümetinin programına yön ve biçim veren TİSK...

Richard M. Bliss, TİSK'in aylık yayın organı ''İşveren''de 14 Ekim seçimlerinden önce yazdığı yazıda, Türkiye'ye şu tavsiyede bulunuyor:

''- Ekonomiyi dışa açın ve yabancı bankaların piyasaya girmesine izin verin. Yerli ekonominin feci şekilde ihtiyacı olan teknolojiyi getirmeleri için yabancı sermayeyi teşvik edin...''

AHDE SADAKAT

Bu yazının yayınlanmasından yaklaşık 1,5 ay kadar sonra Türkiye'de kurulan bir hükümetin programında ''Yabancı sermayeyi engelleyen bütün pürüzler kaldırılacak, yabancı sermaye akışı hızlandırılacaktır'' deniyor.

Ahde sadakat bu değilse, nedir?

''Bugünün Türkiye'si'' başlıklı yazısında Richard M. Bliss, ''Türkiye'nin karşılaştığı en büyük tehlikenin, politik nedenlerle ekonomiye rasyonel bir şekilde müdahale etmeme'' olduğunu savunuyor ve şöyle devam ediyor:

''- Gerekli olan kararlılıktır. Fakat mevcut politik gerçekler aksini gerekli kılmaktadır...''

Acaba ''gerekli olan kararlılık'' nedir?

Bliss'in ''mevcut politik gerçekler'' den yakınması ilginç ve anlamlı ancak o çok umutlu şöyle diyor:

''- Ne mutlu ki, ekonomi hâlâ selamete ermeğe adaydır...''

Bu ne demektir? ''Mevcut politik gerçekler''in değişmesine duyulan güven değil midir?...

Nitekim bu yazının yayınlanmasından sonra 14 Ekim seçimleri yapılacak ve bilinen gelişmeler birbirini izleyecektir...

ENFLASYON — TERÖR

Politik ve ideolojik propaganda ve yayın araçlarının ezici ağırlığında Türkiye, emperyalist kolların indirdiği şartelle iki yangını yaşıyor: Enflasyon ve terör.. Amerika ''enflasyon''dan korkulmaması gerektiğini açık açık söylüyor. ''Terör''den korkulmaması gerektiğini de, işbirlikçi burjuvazi elde ettiği parlak politik sonuçlarla gördü. Özellikle son üç yıl, tekelci güçler terörün tılsımına adeta iman edercesine sarıldı. Amerika terörü, göstere göstere burjuvaziye öğretti. Kahramanmaraş toplu kırımı bunun en 'seçkin'' örneği.

Daha önce,Türkiye'ye 1977 Nisan'ında seçim için Ekim bekletilmedi. Amerika'nın dayatması ve CHP'nin AP ile Haziran seçimine ikna edilmesiyle Türkiye'de seçimler dört ay önceye alındı. Daha sonra yapılan kamuoyu değerlendirmelerine göre, CHP tek başına geleceği iktidardan edildi. CHP tek başına gelse farkeder miydi? O başka bir tartışma konusu ama CHP ve onun şahsında ilerici sola açık yığınsal destekler Haziran seçimine diz çöktürüldü. CHP'nin üst derece yöneticileri Ecevit dahil sonra ''Buna mecburduk''dediler. Bu ''mecburiyet''in hangi baskı rampalarından ateşlendiği açıklanmadı.

Ama kulislerde şöyle denildi:

''- Sermaye de böyle istiyordu, Amerika da...''

Oysa toplumun kabulü, artan terör tırmanışıyla sağlandı. Terör alevi ortasında toplum, bilimsel sosyalistlerin sesine kulak verecek durumda değildi. ''İşte CHP'' dendi ve oy'lar oraya yöneldi...

Emperyalizmle bütünleşen tekelci güçlerin ''terör''e ısınması ilk parlak sonucunu böyle verdi. Sıra CHP'nin şahsında ''sol''u terörle eritmeğe gelmişti.

BÖLGEDEKİ GELİŞMELER

CHP ağırlıklı hükümetin kurulmasıyla birlikte Ortadoğu'da ve bölgedeki güçler dengesinde önemli gelişmeler kaydedildi.ve bu gelişmeler İran olgusuna kadar uzandı. Amerikan patronajındaki emperyalist güçlerin gündemine Türkiye maddesi daha ağırlıklı biçimde yerleşti.

Bu şu sonucu getirdi: Türkiye'nin gerek içten, gerekse dıştan emperyalizme en güvenilir yapıda kelepçelenmesi...

Ortadoğu'da ve İran'da Amerika'nın belki de umduğundan daha büyük ölçüdedarbeler almasının yanısıra SALT-2' nin dinamiğinde gerilediğini görmesi, doğal olarak etkisini Türkiye üzerinde duyurmakta gecikmedi.

Türkiye, terör ve enflasyonla preslenen iç dinamiği ile buna eş'leştirilen emperyalist dışdinamiğin mengenesine biraz daha itildi.

14 EKİM SONUÇLARI

Bu olgunun iç politikadaki sonucu 14 Ekim seçimleriyle alındı. Ama acaba tam istenilen sonuç mu sağlandı? Bu soruya ünlü bir sermayedar şu yanıtı verdi:

'- Bu sonuç, bizim istediğimizi de aştı...''

Ünlü sermayedar ''istenilen sonucun'' bir CHP-AP koalisyonuna varacak.tablo olduğunu anlatmak istiyordu. Yani Amerika'nın da saatini ayarladığı bir ''geniş tabanlı'' bekleniyordu. Sonuç Amerika ve işbirlikçileri için elbette ''kötü'' değildi. Ama örneğin bundan böyle ''A'' planı yerine ''B'' planının uygulanması mı gerekecekti?...

Acaba şimdi dıştan destekli AP azınlık hükümeti ile ' B'' planının montaj çalışmaları mı sürmektedir? ''A'' planı da, ''B'' planı da söz gelimi verilmiş örneklerdir ama Türkiye üzerindeki planlar konusunda bir fikir verecek niteliktedir.

PLANIN BATI AVRUPA UCU

Amerikan planlarının şemsiyesini ise son günlerin aktüel konusu SALT-2'ye karşı alınması ivedilik taşıyan geniş ölçekli emperyalist planlar oluşturmaktadır.

SALT-2'de sıkışan ve SALT-3'e pazarlık şansını artırarak girmek isteyen Amerika özeilikle Türkiye ve Batı Avrupa'ya ağırlıklı bir anti-sovyetizm silahıyla eğilmektedir.

Türkiye ile önümüzdeki iki ay içinde imzalanması beklenen Savunma İşbirliği Anlaşması ile Federal Almanya ve Hollanda'ya yerleştirilmesine çalışılan Pershing-2 ve Cruise füzelerinin önemi buradan ileri gelmektedir.

AMERİKAN ÜSLERİ

Amerika'nın Sovyetler Birliği'nden sağladığı elektronik haber alma çalışmalarının yüzde 30'u ile Sovyet uzay merkezlerini, nükleer çalışmalarını ve Karadeniz'deki donanma hareketlerini gözlemeğe yarayan Türkiye'deki Amerikan üslerini sürekli işlerliği kavuşturmayı amaçlayan Türk-Amerikan Savunma İşbirliği Anlaşması görüşmelerinde mutabakat hemen hemen sağlanmış gibidir. Amerikan üslerinin işlerliğini bir yıllık geçici statü içerisinde sağlayan süre 9 Ekim'de sona ermiş ancak üç ay daha uzatılmıştır. Uzatılma gerekçesi CHP'nin sadece 14 Ekim sonucunu görmesi gibi bir nedene dayanmaktadır. Görüşmeler sırasında üç nokta üzerinde tartışmalar yapılmıştır özellikle. Bunlar da şöyledir:

* Amerika'nın Türkiye'ye vereceği askeri araç ve gereç ihtiyaç listesinin belirlenmesi. Amerikan tarafı ihtiyaç listesinin yaklaşık parasal tablo alarak saptanmasını isterken, Türkiye para değerindeki muhtemel oynamalar olacağı gerekçesiyle listenin isimlendirilmesini ve Türkiye'ye teslim zamanlamasının yapılmasını talep etmiştir.

* Görüşmelerde üzerinde tartışılan ikinci nokta, ''üs'' ya da ''tesis'' statülerine açıklık getirilmesiyle ilgilidir.

* Üzerinde tartışılan üçüncü nokta ise, Amerika'da yayınlanan Washington Post gazetesinin 9 Kasım 1979 günlü sayısında belirtildiği gibi aynen şöyledir:

''Çözüme kavuşturulmamış bir başka nokta da, üslerdeki faaliyetin kesin şekilde belirlenmiş amaca yöneltilmesiyle ilgilidir. Türkler, Amerika'nın, üsleri herhangi bir Ortadoğu sorununda askeri müdahale gerektiğinde kullanabileceğinden kaygılanmakta,üslerin yalnızca NATO faaliyetlerinde kullanılmasının Amerika tarafından kesin ve açıkça belirlenmesini istemektedirler. Oysa, Amerika, daha belirsiz bir söyleyiş şeklini yeğ tutumakta, - üslerin NATO gereksinimlerini destekleyeceği - gibi bir ifade istemektedir...''

Evet üzerinde birleşilen öteki noktalarla birlikte bu üç nokta da, ortalama bir çözümle iki ay içinde imzaya bağlanacaktır. Demirel hükümetinin programında dış politikaya şöyle bir dokunup geçilmesi anlamsız değildir. Enflasyon ve terör kıskacında antiemperyalist eğilim ve duyarlılığı uyuşturulduğu varsayılan Türkiye'de halkın, dikkatleri ötesinde bir teslimiyet ağı oluşturulmaktadır.

HUA: BİR SAVAŞ BEZİRGANI

Öte yandan Federal Almanya tarafından bir ara Türkiye'ye de yerleştirilmesi arzulanan Pershing-2 ve Cruise nükleer başlıklı füzelerin Türkiye gündeminden çıktığı gözlenmektedir.

Emperyalist güçler, bu füzelerin Federal Almanya ve Hollanda'ya yerleştirilebilmesi için bu ülke kamuoylarının iknası yönünden zengin bir prodüksiyon düzenlemiştir. Bu prodüksiyon içinde Çin Başbakanı Hua Kua Fenk, Batı Avrupa ülkelerini kapsayan bir gezide dolaştırılmıştır. Emperyalist gericiliğin kraldan çok kralcılığını yüklenen Çin yönetimi, en kaba ve militarist yöntemlerle bir temsilcisini Batı Avrupa'da teşhir etmiştir.

Sovyetler Birliğiyle ilişkilerini ''yumuşatmayı'' sözde propaganda eden Çin yönetimi, tam bu görüşmeler sırasında Hua Kua Fenk'in yüzüyle içtensizliğini perçinlerken, onun ağzından da batı kamuoyuna anti-sovyetizm kusmuştur.

Fenk'in Batı Avrupa'da gezisi sırasında özellikle İngiltere'de kendisine lâyık görülen sıfat ''Büyük müşteri'' olmuştur. Batı kamuoyuna başta silah olmak üzere Çin, açık pazar olarak sunulmuş ve Çin Başbakanı da bu rolü büyük bir iştahla yerine getirmiştir.

FEDERAL ALMANYA NE İSTİYOR?

Amerika, Pershing-2 ve Cruise füzelerinin Federal Almanya ve Hollanda'ya yerleştirilebilmesi için gerekli kamuoyu desteğini sağladığı inancındadır.

Ancak, Federal Almanya hükümeti bu iş için NATO'nun güneydoğu kanadından fazlaca emin olmak gereğini duymuştur. Bunun için de, Federal Almanya Parlamentosu Savunma Komitesi üyelerinden kurulu bir heyet geçtiğimiz hafta Türkiye'ye gelerek temaslarda bulunmuştur.''Türkiye'nin silahlı kuvvetlerinin durumu ve NATO'nun güneydoğu kanadının güçlendirilmesi'' sorunu üzerinde hükümet yetkilileriyle görüşmeler yapan Federal Alman heyetinin Türkiye'deki temasları, diplomatik nezaket kuralları içinde ''Gözlem ve dostluk ziyareti' olarak nitelenmekte gecikmemiştir.

Federal Alman Millet Meclisi Savunma Komitesi Başkanı Will Weiskirsh başkanlığındaki heyetin daha önce de, Yunanistan'da benzer temaslar yaptığı gerçeği ise dikkatlerden uzak tutulmağa çalışılmıştır.

DİKKAT BİRLİĞİ

Türkiye'nin bugününü ve yarınını en can alıcı noktalardan ilgilendiren bu sinsi gelişmeler aslında çok açık ama ağır bir kıskaç altında seyretmektedir.

'Hür dünyanın bekçisi Amerika'' ve onun yerli-yabancı ortakları için terör ve enflasyon'un vazgeçilmez tılsımı biraz da bundan ileri gelmektedir.

Evet, hava kirlidir. Ama en kötüsü kirli havaya alışmaktır. Türkiye'nin ilerici, yurtsever, sol, sosyalist güçlerinin 'dikkat birliği'' bunun için şarttır...